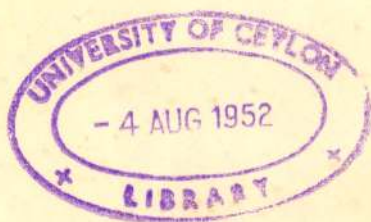

NANMANIKKATIKAI

REV.
4811
22.4
AN

Digitized by Noolaham Foundation.

Nānmanikkatikai

with Commentary by

கணபதிதுணை

Ka. Kurumanthi Aiyar.

பதினேண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலோன்றுகிய
விளம்பிதாகனார் அருளிச்செய்த
நான்மணிக் கழகை

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

பிரமபூரீ க. குருமூர்த்தி ஐயர் அவர்கள்
செய்த உரையுடன்

யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில்

சோதிடவிலாச புத்தகசாலையாரால்

சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

33618

கலி. ௫௦௩௬.

COPY RIGHT.]

1934.

[விலை சதம் 30.

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, appearing as "Handwritten text at the top of the page".

Handwritten text in blue ink, possibly a date or reference number, appearing as "Handwritten text in blue ink".

Handwritten text in blue ink, possibly a date or reference number, appearing as "Handwritten text in blue ink".

33618

COPYRIGHT

முகவுரை.

கடைச்சங்கத்துப் புலவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட நாலடி நானூறு, நான்மணிக்கடிகை, இனியநாற்பது, இன்னநாற்பது, களவழிநாற்பது, கார்நாற்பது, ஐந்திணையைப்பது, ஐந்திணையெழுபது, திணைமொழியைப்பது, திணைமாலே நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி. கைநநிலை என்னும் பதினெட்டு நூல்களும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களென்று சொல்லப்படும்*. ஐம்பது முதல் ஐந்நூற்றித்யாக அறம், பொருள், இன்பங்களைப்பற்றி வெண்பாவினால் வரும் நூலை கீழ்க்கணக்குநூலாகும். இங்கே சொல்லப்பட்ட நூல்களினுள்ளே ஆசாரக்கோவையும் கீழ்க்கணக்கு நூல் என்பதை யறிபாது, இலக்கணக்கொத்து என்னும் இலக்கண நூலை அருளிச்செய்த சுவாமிநாததேசிகர்காலத்தில் இருந்த புலவர்கள் திருக்கோவையாரைக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலொன்று என்று எண்ணிவந்தார்கள். அன்றியும், இக்காலத்திலுள்ள புலவர்கள் சிலர் இறுதியிற் சொன்ன கைநநிலை என்னும் நூலை நீக்கிவிட்டு, இன்னிலை என்னும் நூலைக் கைக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

நான்மணிக்கடிகை என்னும் இந்நூல் அறம்பொருள்பற்றிப் பாடப்பட்டது. இது, நந்நான்கு இரத்தினத் துண்டுகள் போல ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் நந்நான்கு பொருளைக் கூறுதலின், இப் பெயரைப் பெற்றது. மணி - இரத்தினம். கடிகை - துண்டு. கடிகை என்னும் இச்சொல் இப்பொருள் பெறுதல், “கடிகைக் கிளவி.....துண்டமு மிசைக்கும்.” என்னும் சூத்திரத்தால் லறியப்படும். கடவுள்வாழ்த்து முதலிய செய்யுட்களில் நந்நான்கு பொருள் வருதல், ஊன்றினோக்கின் நன்கு புலப்படும். இது விளம்பிராகனார் என்னும் புலவரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

* இதனை “நாலடி நான்மணி நானூற்ப தைந்திணைமுப் பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூல மெய்ந்கிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே கைநநிலையோ டாங்கீழ்க் கணக்கு” என்பதனாலறிக.

இந்நூலிலே நேரிசைவெண்பாவன்றியும், பஃரெடைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா முதலிய வெண்பாக்களும் வருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் யாப்பிலக்கண வுணர்ச்சிகொண்டு அறிந்துகொள்க. இந்நூற் செய்யுட்களிற் கூறப்படும் பொருள்களிற் சில, முன் கூறப்படும் பொருளுக்கு உதாரணமாக வருகின்றன. சில, உலக வியற்கையையும் நெறியையும் கூறுகின்றன. செய்யுட்களிற் சில, உயர்ந்த பொருள்கள் நான்களைக் கொண்டன. சில, இழிந்த பொருள்கள் நான்களைக் கொண்டன. சில, உயர்ந்த பொருள்கள் சிலவும் இழிந்த பொருள்கள் சிலவும் முரண்பட வருவன. பொருள்களிற் சில, புகழ்வதுபோலப் பழிப்பனவாக வருவன. சில, பழிப்பதுபோலப் புகழ்வனவாக வருவன. சில, ஒன்றற்கொன்று உவமைகளாக வருவன. இவற்றையெல்லாம் ஆங்காங்கு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. இங்கே பொருளென்றது விஷயத்தை.

சில பிரதிகளிலேயே காணப்படும் ஐந்து செய்யுட்கள் இறுதியில் உரையுடன் வெளியிடப்பட்டன. அவை பிற்காலத்தாராற் செய்யப்பட்டன என்று ஊகித்தற்கு இடமுண்டாயினும், அவற்றுட் சில பழையநூலுரையாசிரியர்களின் உரையிற் காணப்படுவதால் அவற்றை ஒழித்துவிடுதல் தகுதியின்றென்று கருதினமையின் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டது. அன்றியும், உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பாடங்களும் இப்பொழுது இந்நூலில் வழங்கிவரும் பாடங்களும் ஒன்றற்கொன்று வித்தியாசமாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்நூலும் பழைய பொழிப்புரையைத் தழுவிச் செய்த இவ்வுரையும் வித்தியார்த்திகளுக்குப் பயன்படும் என்னும் எண்ணம் “உரைசுடு மொண்மையிலாரை.” (செய்யுள் ௪௯.) என்று ஆசிரியர் கூறியவாற்றான் எனக்கு உண்டாய துயரை ஒருவாறு ஆற்றுகின்றது.

நல்லூர்:

பவஞ் ஐப்பசிமீ

க. குருமூர்த்தி ஐயர்.

நான்மணிக் கடிகை

மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

க. மதிமன்னு மாயவன் வாண்முக மொக்குந்
கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கர மொக்கு
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளி
னெதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணொக்கும் பூவைப்
புதுமல ரொக்கு நிறம்.

இதன்பொருள்: மதி மன்னும் மாயவன் வாள் முகம் ஒக்கும் - சந்திரன் என்றுமுள்ள விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய ஒளிபொருந்திய முகத்தை ஒக்கும்,—கதிர் சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரம் ஒக்கும் - ஒளிபொருந்திய சூரியன் அவருடைய சக்கரத்தை ஒக்கும்,—முது நீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின் எதிர்மலர் அவன் கண் ஒக்கும் - மிக்க நீரையுடைய வயலில் உண்டாகும் தாமரைத் தாளின் உவமிக்கப்படும் மலர் அவருடைய கண்களை ஒக்கும்,—பூவை புதுமலர் நிறம் ஒக்கும் - காயாவின் புதுமலர் அவருடைய திருமேனி நிறத்தை ஒக்கும்: என்றவாறு.

உவமையெல்லாம் விபரீதம். பா ஒருவிகற்பப் பஃஞொடை வெண்பா. இச்செய்யுளால் விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானித்தவாறு.

உ. படியை மடியகத் திட்டா னடியினான்
முக்காற் கடந்தான் முழுநில—மக்காலத்
தாப்பனி தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோவி
னருமை யழித்த மகன்.

இ - ள்: சோவின் அருமை அழித்த மகன் - சோவென்னும் அர
ணின் பெருமையை யழித்த விஷ்ணுமூர்த்தி,—படியை மடி அகத்து
இட்டான் - உலகத்தைத் தம் வயிற்றின்கண் வைத்தனர்,—முழுநிலம்
அடியினான் முக்காற் கடந்தான் - அன்றியும் எல்லா வலகையும் தம்
அடியால் மும்முறையாற் கடந்தனர்,—அக்காலத்து - முற்காலத்து,—
ஆப் பனி தாங்கிய - ஆரிரையைத் துயர்கெடுக்கவேண்டி,—குன்று எடு
த்தான் - கோவர்த்தனகிரியை எடுத்தனர். எ - று.

மடி - வயிறு; “மடியகத்திட்டான் மகவை” (சிலப் - கருத்.) என்
பதனுமுமுணர்க. பனி - துயர். ஆனிரை என்றும் பாடம். இச்
செய்யுளால் விஷ்ணுமூர்த்தியைத் துதித்தவாறு. பா நேரிசைவெண்பா.

நூல்.

க. எள்ளற்க வென்று மெளியரென் றென்பெறினுங்
கொள்ளற்க கொள்ளார்கை மேற்பட—வுஞ்சடி.னுஞ்
சிறற்க சிற்றிற் பிறந்தாரைக் கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து.

இ - ள்: என்றும் எளியர் என்று எள்ளற்க - ஒருவன் என்றும் எளிய
ரென்று ஒருவரையும் இகழாதொழிக,—என்பெறினும் கொள்ளார் கை மேற்
படக் கொள்ளற்க - எது பெறினும் தான் சென்று கொள்ளத்தகாதார்
கை மேற்படக் கொள்ளாதொழிக,—சிற்றிற் பிறந்தாரை உஞ்சடினும்
சிறற்க - சிற்றிற் பிறந்தார் செய்த பிழை தன்னுள்ளத்தைச் சுடுகின்ற
நாயினும் அவரை வெகுளாதொழிக,—கூறல்லவற்றை விரைந்து
கூறற்க - தனக்குத் தகுதியில்லாத சொற்களை விரைந்து கூறாதொழிக.
எ - று.

ஒருவன் என்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. அதனை மேலும்
இனிமேல் வருவனவற்றிற்கும் ஒட்டுக. கொள்ளார் பகைவ ரெனினு
மமையும். மேல்வர என்றும் பாடம். என் என்னும் வினாச் சிறப்பை
யுணர்த்திற்று. சிற்றில் குலம் குணன் முதலியவற்றைச் சிறிய இல்.

கூறல்லவை பொய் குறளை கடுஞ்சொன் முதலிய குற்றமுடைய சொற்கள். விரைந்து என்றதனாற் குற்றமுடைய சொற்கள் அங்கனமாத லுணர்க. செய்யுள் கேரிசைவெண்பா.

ச. பறைபட வாழா வசுணமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா ருவோர்—நிறைவனைத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சார் தனக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டாற் சாவதாஞ் சால்பு.

இ - ள்: அசுணமா பறை பட வாழா - அசுணமா பறையொலித் தால் உயிர்வாழா,—உரவோர் குறைபட வாழார் - அறிவுடையோர் மானங் குறைபட உயிர்வாழார்,—நிறை வனைத்து வெதிர் நெற்பட்ட கண்ணே சாம் - மிக்க காட்டின்கண் மூங்கில் நெற்பட்டபொழுதே சாம்,—தனக்கு ஒவ்வாச் சொற்பட்டாற் சாவது சால்பாம் - தனக்கு ஒவ்வாப் பழிச்சொற்கள்படவறிற் சாவது சால்பாம். எ - லு.

அசுணமா - இசை யறிவதோர் விலங்கு. அது முதற்கண் யாழிசை கேட்பித்து அஃது இன்பத்து மூழ்கியவளவில் பறையை ஒலிக்க அவ் வல்லோசை கேட்கலாற்றாது உயிர்விட்டு நீங்கும் இயல்பினது. இதனை “மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாணை யருளா, தறைகொன்று மற்றத னாருயி ரொஞ்சப், பறையறைந் தாங்கு.” (நெய்தற்கலி - ௨௬) என்பதனாலு முணர்க. புள்ளென்பர் பிங்கலர். “மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு, ருயிர்நீப்பர் மானங் கெடின்து.” என்பவாகலின் குறைபட வென் பதற்கு இப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. உரவோர் - அறிவுடையோர். “உரமொருவர்க் குள்ள வெறுக்கை” என்பதனாலும் “உரவோரெனினு மடவோரெனினும்”(பதிற் - ௮-௩) என்பதனாலும் உணர்க. தனக்கொவ்வாச்சொல் - பழிச்சொல்.

ரு. மண்ணி யறிப மணிநலம் பண்ணமைத்
தேறிய பின்னறிப மாநல மாசுறச்
சுட்டறிப பொன்னி னலங்காண்பார் கெட்டறிப
கேளிரா னுப பலன்.

இ - ள்: மணி நலம் மண்ணி அறிப - இரத்தினத்து அழகினைக் கழுவி அறிவர்,—மா நலம் பண் அமைத்து ஏறிய பின் அறிப - மாவின்னது நன்மை பண்ணினை யமைத்து ஏறிய பின் அறிவர்,—பொன்னின் நலம் காண்பார் மாசு அற சுட்டு அறிப - பொன்னினது நன்மையைக்

காண்பவர்கள் குற்றமறச்சட்டு அறிவர்,—கேளிராளுய பயன் கெட்டு அறிப - கேளிராளுய பயன் கெட்டால் அறிவர். எ - று.

பொன்னினலம் - மாற்று. கெடுதல் - உண்பனவு முடிப்பனவு இல்லாதொழிதல். ஆன், மூன்றாம்வேற்றுமையுருபு. பா இன்னிசை வெண்பா.

க. கள்ளி வயிற்றி னகில்பிறக்கு மான்வயிற்றி
 னொள்ளி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுட்
 பல்விழை முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார்
 நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

இ - ள்: அகில் கள்ளி வயிற்றில் பிறக்கும் - அகில் கள்ளியின் வயிற்றிற் பிறக்கும்,—ஒன் அரிதாரம் மான் வயிற்றில் பிறக்கும் - ஒன் ளிய அரிதாரம் மானின் வயிற்றில் தோன்றும்,—பல் விலைய முத்தம் பெருங்கடலுள் பிறக்கும் - பல பொருட்களையும் விலையாகப் பெறும் முத்தங்கள் பெருங்கடலுட் பிறக்கும்,—நல்லாள் பிறக்கும் குடி அறிவார் யார் - நல்லறிவினையுடையானொருமகன் பிறக்கும் குடியினை அறிபவர் யாவர். எ - று.

எ. கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி
 சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மத—மெல்லெ
 னருளிற் பிறக்கு மறநெறி யெல்லாம்
 பொருளிற் பிறந்து விடும்.

இ - ள்: கதிர் மணி கல்லில் பிறக்கும் - ஒளியையுடைய மணி மலையின்கண் பிறக்கும்,—உயர் மதம் காதலி சொல்லில் பிறக்கும் - உயர்வாகிய களிப்பு காதலியின் சொல்லின்கட் பிறக்கும்,—அறநெறி மெல்லென் அருளில் பிறக்கும் - அறநெறி மெல்லென்ற தட்பத்தின்கட் பிறக்கும்,—எல்லாம் பொருளில் பிறந்துவிடும் - எல்லாம் பொருளின்கட் பிறக்கும். எ - று.

அறநெறி - அறமாகிய நெறி. எல்லாம் அறம் முதலாயின. பா நேரிசைவெண்பா.

அ. திருவொக்குந் தீதி லொழுக்கம் பெரிப
 வறனொக்கு மாற்றி னொழுகல்—பிறனைக்
 கொலையொக்குங் கொண்டிகண் மாறல் புலைபொக்கும்
 போற்றுதார் முன்னர்ச் செலவு.

இ - ள்: தீதில் ஒழுக்கம் திரு ஒக்கும் - தான் பிறந்தகுலத்திற் குத் தீது வராமல் ஒழுகு மொழுக்கம் செல்வத்தோடொக்கும்,— ஆற்றின் ஒழுகல் பெரிய அறன் ஒக்கும் - நெறியின்கணினறொழுகல் மிக்க அறஞ்செய்கையோடு ஒக்கும்,—பிறனைக் கொண்டு கண் மாறல் கொலை ஒக்கும் - பிறனொருவனைத் தனக்கு நட்பாகக் கொண்டுவைத்துப் பகைத்தல் கொலையொக்கும்,—போற்றாதார் முன்னர் செல்வு புலை ஒக்கும் - தன்னை விரும்பாதார் முன்னர் செல்லுதல் புலையோடு ஒக்கும். எ - று.

திருவொத்தல் தொழின்முட்டால் வறுமை வராமற் காத்த லான். பாவத்தினை வளரவிடாது தடுத்தலின் அறன் ஒக்கும் என்றார். “தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையறவுந்—தீரா விடும்பை தரும்.” என்பவாகலின், கொலையொக்கும் என்றார். “மதியாதார் முற்றம் மதித் தொருகாற் சென்றி—மிதியாமை கோடி பெறும்.” என்பவாகலின் புலை யொக்கும் என்றார். பா நேரிசைவெண்பா.

க. கள்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை காதலிமாட்
டுள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை யொண்பொருள்
செய்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை யப்பொருள்
காப்பார்க்கு மில்லை துயில்.

இ - ள்: கள்வம் என்பார்க்குந் துயில் இல்லை - களவுசெய்வோம் என்று பிறர் சேர்வு காப்பார்க்குந் துயிலில்லை,—காதலி மாட்டு உள்ளம் வைப்பார்க்குந் துயில் இல்லை - தன்னாற் காதலிக்கப்பட்டா னொருத்தி மாட் டுள்ளம் வைப்பார்க்கும் அவளைக் கூடுமட்டும் துயிலில்லை,—ஒண் பொருள் செய்வம் என்பார்க்கும் துயில் இல்லை - ஒள்ளிய பொருளைத் தேடுவம் என்பார்க்குந் துயிலில்லை,—அப் பொருள் காப்பார்க்கும் துயில் இல்லை - அப் பொருளைப் பிறர் கொள்ளாமற் காப்பார்க்குந் துயிலில்லை. எ - று.

பொருளீட்டலும் காத்தலும் துன்பமென்பதனை “சுட்டலு மீட்டிய வொண்பொருளைக் காத்தலு மாங்கே கடுந் துன்பம்” என்பதனால் உணர்க. சேர்ப்பா மென்றும் பாடம். இது இன்னிசைவெண்பா.

க0. கற்றார்முற் றோன்று கழிவிக்கங் காதலித்தோன்
றுற்றார்முற் றோன்று வருமுத—நெற்றென
வல்ல புரிந்தார்க் கறந்தோன்று வெல்லாம்
வெகுண்டார்முற் றோன்று கெடும்.

இ - ள்: கற்றார்முன் கழிவு இரக்கம் தோன்ற - கற்றார்மாட்டுக் கழிந்தபொருட்டு இரக்கம் தோன்றது,—காதலித்து ஒன்று உற்றார் முன் உற முதல் தோன்ற - அன்புப்பட்ட பொருளைப் பெறுவதற்கு முயல் வார்மாட்டு அவ்வன்புப்பட்டன தமக்கெய்தாமைக்காரணம் தோன்றது,— தெற்றென அல்ல புரிந்தார்க்கு அறம் தோன்ற - தெளியப் பாவஞ்செய்தார்க்குத் தருமஞ் செய்தல் தோன்றது,—வெகுண்டார் முன் எல்லாம் தோன்ற கெடும் - வெகுண்டார்க்கு எல்லா நன்மையுந் தோன்றதன வாய்க் கெடும். எ - று.

முன் இடப்பொருட்டு. இரக்கல் சுழிவின்கண்ணென்பதனை, “இரங்கல் கழிந்த பொருட்மொகும்.” (தொல்-உரி கூக.) என்பதனாலுமுணர்க. உறமுதலென்பதனை உறுமது என்றும் உசாவுதல் என்றும் பாடங்கொள்வதுமுண்டு. தோன்ற ஒருமையிலும்கெட்டது.

கக. நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்புங்
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணந் தனக்கணி
தான்செல் லுலகத் தறம்.

இ - ள்: நெல்லும் கரும்பும் நிலத்துக்கு அணி என்ப - நெல்லையும் கரும்பையும் நிலத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர்,—தாமரை குளத்துக்கு அணி என்ப - தாமரை குளத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர்,—நாணம் பெண்மை நலத்துக்கு அணி என்ப - நாணுடைமை பெண்மை அழகுக்கு அழகென்று சொல்லுவர்,—அறம் தான் செல் உலகத்து தனக்கு அணி - அறம் தான் செல்லும் உலகத்துத் தனக்கு அழகு. எ - று.

கஉ. கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத்தி னாற்பிணிப்பர் மாநாகங்—கொந்தி
யிரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தைச் சான்றோரை
நயத்திற் பிணித்து விடல்.

இ - ள்: களிற்றை கந்தில் பிணிப்பர் - யானையைத் தழியினிற் பிணிப்பர்,—கதம் தவிர மா நாகம் மந்திரத்தினால் பிணிப்பர் - கிணத் தனியும்வகை நஞ்சிற் பெரிய நாகத்தை மந்திரத்தினால் பிணிப்பர்,— கொந்தி - சுடச்சொல்லி,— இரும்பின் - தலை முதலியவற்றினால்,— கயத்தைப் பிணிப்பர் - கீழ்மக்களைத் தலைப்படுப்பர்,—சான்றோரை நயத்தின் பிணித்து விடல் - சான்றோரை இத்தத்தினால் பிணித்துவிடுக. எ - று.

மந்திரம் - மறைமொழி. “மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப.” என்பது தொல்காப்பியம். (செய் - ககக.)

கந. கன்றமை வேண்டும் கடிய பிறர்செய்த
நன்றியை நன்றாக் கொள்வேண்டு—மென்றும்
விடல்வேண்டுத் தன்கண் வெகுளி யடல்வேண்டு
மாக்கஞ் சிதைக்கும் வினை.

இ - ள்: கடிய கன்றமை வேண்டும் - பிறர் அஞ்சத்தக்கவற்றின்கண்
தனம்பாதொழியவேண்டும்,—பிறர் செய்த நன்றியை நன்றாக் கொள்
வேண்டும் - தனக்குப் பிறர் செய்த நன்றியை மிக மனத்தின்கட்
கொள்ளவேண்டும்,—என்றும் தன்கண் வெகுளி விடல்வேண்டும் - எஞ்
ஞான்றுத் தன்மாட்டு வெகுளியை நீக்கவேண்டும்,—ஆக்கம் சிதைக்கும்
வினை அடல்வேண்டும் - தன் செல்வத்தைக் கேடுசெய்யும் செய்கை
யைக் கெடுக்கவேண்டும். எ - று.

கடி - அச்சம். தளம்புதல் - மானமாழ்தல்.

கச. பல்லினு னோய்செய்யும் பாம்பெல்லாங் கொல்களிற்
கோட்டானோய் செய்யுங் குறித்தாரை யூடி
முகத்தானோய் செய்வர் மகளிர் முனிவர்
தவத்திற் றருக்குவர் நோய்.

இ - ள்: பாம்பு எல்லாம் பல்லினுல் நோய் செய்யும் - பாம்பெல்
லாம் பல்லினுனே பிறரைத் துன்பஞ்செய்யும்,—கொல் களிற் குறித்
தாரை கோட்டால் நோய் செய்யும் - கொல்லுங் குணமமைந்த களிற்
தான் கொலை குறித்தாரைக் கோட்டானே துன்பஞ்செய்யும்,—
மகளிர் ஊடி முகத்தால் நோய் செய்வர் - மகளிர் தங்காதலரைப் புல
ந்து முகத்தானே துன்பஞ்செய்வர்,—முனிவர் தவத்தின் நோய் தருக்
குவர் - முனிவர் தமது தவத்தானே தம்மை இகழ்ந்தார்க்குத் துன்பத்தை
மிகுவிப்பர். எ - று.

தருக்குதல் - மிகுத்தல். “கவலுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி” (திருக்.
கஉரு.) என்பழியுரையானுணர்க.

சரு. பறைகன்று பண்ணமையா யாழி னிறைநின்ற
பெண்ணன்று பீடிலா மாந்தரிற்—பண்ணழிந்
தார்தலி னன்று பசித்தல் பசைந்தாரிற்
பீர்தலிற் தீப்புருத னன்று.

இ - ள்: பண் அமையா யாழின் பறை நன்று - வீக்குதலமையாத
யாழோசையிற் பறையோசை நன்று,—பீடு இலா மாந்தரின் சிறை சின்று

பெண் என்று - பெருமையில்லாத ஆடவரின் சிறையினை யுடைய பெண் என்று,—பண்ணழிந்து ஆர்தலின் பசித்தல் என்று - ஒழுக்கமழிந் துண்டலிற் பசித்தலே என்று,—பசைந்தாரின் தீர்தலின் தீப்புதுதல் என்று - அன்பினரி னீக்குதலிற் தீப்புதுதல் என்று. எ - று.

பண்ணழிந்தார்தல் - வேட்டகத்துண்டல், அயலான்மருவு மனைவி யிடத்துண்டல், மகன்மனைவியிடத்துண்டல் முதலிய உண்ணத் தகாதவ ரிடத்துண்டலும், நீராடல் இறைவற்பழிச்சல் முதலிய வாசாரமின்றி உண் டலும், வைத்தியதூலார் விலக்கிய பதார்த்தங்களை விலக்கிய காலங்களி லுண்டலும், இழிந்தாரோடும் சமயாசாரமில்லாரோடும் உண்டலும் என வுணர்க. இலா நயுகெட்டு இடைக்குறைந்துகின்றது.

கசு. வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை கிளைக்குழா மின்சொற் குழியி னினிதெழுஉம் வன்சொல் கரவெழுஉங் கண்ணில் குழியி னிரவெழுஉ மின்மைக் குழியின் விரைந்து.

இ - ள்: வண்மை வளப்பாத்தியுள் வளரும் - நகை செல்வப் பாத்தியுள்ளே தோன்றி வளரும்,—கிளைக் குழாம் இன்சொல் குழியின் இனிது எழுஉம் - சுற்றக்குழாம் இன்சொற் பாத்தியுள்ளே இனிது தோன்றும்,—வன்சொல் கரவு கண்ணில் குழியின் எழுஉம் - கடுஞ்சொல் லும் கரத்தலும் கண்ணோட்டமின்மைபாகிய பாத்தியுள்ளே தோன் றும்,—இரவு இன்மைக் குழியின் விரைந்து எழுஉம் - இரப்பு வறுமைப் பாத்தியுள்ளே விரைந்து தோன்றும். எ - று.

கண்ணோட்டமாவது இயல்பாகவே மற்றையோரிடத்துத் தோன் றும் அன்பு.

கள. இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுக விர்கிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக—தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்.

இ - ள்: இன்னுமை வேண்டின் இரவு எழுக - ஒருவன் தனக்குப் பொல்லாப்பு வேண்டின் இரப்பினைத் தொடங்குக,—இர்கிலத்து மன்னு தல் வேண்டின் இசை நடுக - இவ்வுலகின்கண் உள்ளாக வேண்டிற் புகழை மிழத்தாக,—தன்னொடு செல்வது வேண்டின் அறம் செய்க - தன்னொடு மறுமைக்குத் துணையாகச் செல்வதனை வேண்டினானாயின் அறத்தைச் செய்க,—வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல் - வென் றியை வேண்டினானாயின் வெகுளியைத் தவிர்க. எ - று.

கண்ண

இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுக என்பதற்குத் துன்பப்படாமை வேண்டின் வைகறையிலெழுக என்றுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்கு இரவு ஆகுபெயர். நார்ப்பட் கடிகை யிரண்டன்பொருள், “நத லிசை பட வாழ்தலதுவல்ல—தூதிய மில்ல யுயிர்க்கு” என்னும் குறளானு முணர்க.

கஅ. கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமி
றவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டங்
கற்றான் கடந்து விடும்.

இ - ள்: கலவர் கடற் குட்டம் போழ்வர் - நாவாயினையுடையார் கடலினுழத்தை யூறுத்துச் செல்வர்,—பாய்மா உடையான் படைக் குட்டம் உடைக்கிற்கும் - பாய்மாவினையுடையான் சேனையினருமையை வென்று செல்லும்,—தன் உடையான் தோமில் தவக் குட்டம் நீந் தும் - தன் மனத்தினைத் தனக்கெனவுடையான் குற்றமில்லாத தவத்தி னருமையை நீந்திக் கடக்கும்,—கற்றான் அவைக் குட்டம் கடந்து விடும் - கற்று வல்லவன் அவையிலே குற்றத்தைக் கடக்கும். எ - று.

“கடற் குட்டம் போல்வர் கயவர்” என்று பாடமோதிக் கயவர் மனவாழ்த்தான் கடலினுழம் போல்வர் என்றுரைத்தலுமொன்று. கில் ஆற்றலிடைசிலை. தோம் ஆரியச்சிதைவு. அவைக்குட்டம் அவையிலே பேதை என்றிகழப்படும் குற்றம்.

கக. பொய்த்த லிறுவாய நட்புக்கண் மெய்த்தாக
மூத்த லிறுவாய்த் திளநலந்—தூக்கின்
மிகுதி யிறுவாய செல்வங்க டத்தந்
தகுதி யிறுவாய்த் துயிர்.

இ - ள். நட்புக்கள் பொய்த்தல் இறுவாய - நட்புக்கள் வஞ்சித்தலை யீறாகவுடையனவாயிருக்கும்,—இளநலம் மெய்த்தாக மூத்தல் இறுவாய்த்து - இளமைநலம் மெய்ம்மையாக மூத்தலைத் தனக் கிறுவாயாகவுடைத்து,— செல்வங்கள் தூக்கு இல் மிகுதி இறுவாய - செல்வங்கள் ஆராய்வில் லாத செருக்கினை இறுவாயாகவுடையவாயிருக்கும்,—உயிர் தகுதி இறு வாய்த்து - உயிர்வாழ்வு தம் ஒழுக்கங்களை இறுவாயாகவுடையது. எ - று.

உ௦. மனைக்காக்க மாண்ட மகளி ரொருவன்
வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல்—சினச்செவ்வை
னாட்டாக்க நல்லனின் வேந்தென்றல் கேட்டாக்கங்
கேளி ரொரீஇ விடல்.

இ - ள்: மாண்ட மகளிர் மனைக்கு ஆக்கம் - கற்புடைய இல்லாள் ஒருவன் மனையறத்துக்கு ஆக்கமாம்,—செவ்வியனாதல் ஒருவன் வீனைக்கு ஆக்கம் - காலநோக்கிச் செய்பவனாதல் ஒருவன் வீனைக்கு ஆக்கமாம்,—சினச் செவ்வேல் இவ் வேந்து நல்லன் என்றல் நாட்டு ஆக்கம் - சினக்கும் சிவந்த வேலைபுடைய இவ் வரசன் நல்லன் என்றல் ஒரு நாட்டுக்கு ஆக்கமாம்,—கேளிர் ஓர்இ விடல் கேட்டு ஆக்கம் - தன் சுற்றத்தாரை மேவாது நீக்கிவிடுதல் ஒருவன் கேட்டுக்கு ஆக்கமாம். எ - று.

“ஞாலங் கருதினுங் கைகடும் காலங்,—கருதி யிடத்தாற் செயின்” என்பவாகலின் செவ்வி யென்பதற்கு இப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மாண்ட மனையறத்துக்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைக ளுமைந்த வெணினுமாம்.

உக. பெற்று னதிர்ப்பிற் பிணையன்ன டானதிர்க்குங்
கற்றா னதிர்ப்பிற் பொருள திர்க்கும்—பற்றிய
மண்ண திர்ப்பின் மன்னவன் கோலதிர்க்கும் பண்ணதிர்ப்பிற்
பாட லதிர்த்து விடும்.

இ - ள்: பிணையன்னுள் பெற்றான் அதிர்ப்பின் அதிர்க்கும் - மனையாள் தன் கொழுநன் ஒழுக்கத்திற் கலங்குமாயிற் கலங்கும்,—பொருள் கற்றான் அதிர்ப்பின் அதிர்க்கும் - நூல்கள் அவைகளைக் கற்றான் கலங்குமாயிற் கலங்கும்,—மன்னவன் கோல் மண் அதிர்ப்பின் அதிர்க்கும் - அரசன் செங்கோல் அவனாளைப்படிக் நாடு கலங்குமாயிற் கலங்கும்,—பாடல் பண் அதிர்ப்பின் அதிர்த்துவிடும் - பாடல் பண் கலங்குமாயிற் கலங்கும். எ - று.

தான் அசை. பண் நூற்றொருவகைத்து. பெற்றான் - கொழுநன். “பெற்றாற் பெறிற் பெறுவர்” என்புழியும் “பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரும்” என்புழியுமிப்பொருட்டாதலுணர்க.

உஉ. மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மைதான் செல்லுங்
திசைக்குப்பாழ் நட்டோரை யின்மை யிருந்த
வவைக்குப்பாழ் முத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா வுடம்பு.

இ - ள்: வான் துதல் இன்மை மனைக்குப் பாழ் - மனையாளை யின்மை ஒருவன் மனைக்குப் பாழாகும்,—நட்டோரை இன்மை தான் செல்லும் திசைக்குப் பாழ் - நட்புடையாரையின்மை ஒருவன் தான்

செல்லும் திசைக்குப் பாழாகும்,—மூத்தோரை இன்மை அவைக்குப் பாழ் - அறிவான்முதிர்ந்தாரை யில்லாமை அவைக்குப் பாழாகும்,—கற்றறிவு இல்லா உடம்பு தனக்குப் பாழ் - கற்றுணர்வில்லா வுடம்பு தனக்குப் பாழாம். எ - று.

“பாழே மடக்கொடி யில்லா மனை” என்று ஒளவை அருளிய வாக்கானும், மனைக்குப் பாழ் வாணுத லின்மை என்பதுணர்க. உடம்பென்றார் அது பெற்றதனூற் கற்றுக் கழிமடனீக்கி முதலூற் பொருளுணர்ந்து வீடுபெறுதற் கேதுவென்பது கருதி.

உங். மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப் பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப்—பெய்த கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும் கூடார்கட் கூடி விடின்.

இ - ள்: ஒற்றுமை இன்மை மொய் சிதைக்கும் - ஒற்றுமையின்மை பெருமையை யழிக்கும்,—பொய் ஒருவனைப் பொன் போலும் மேனியைச் சிதைக்கும் - பொய் ஒருவனைப் பொன்போலும் மேனியைக் கெடுக்கும்,—பாலின் சுவையைப் பெய்த கலம் சிதைக்கும் - பாலின் சுவையை அது பெய்த கலங் கெடுக்கும்,—கூடார்கட் கூடிவிடின் குலம் சிதைக்கும் - கூடார்களைக் கூடின் அது ஒருவன் பிறந்த குலத்தைக் கெடுக்கும். எ - று.

மொய் விசுதிபுணர்ந்து கெட்டது. தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடுமாதலிற் பொய் சிதைக்கும் என்றார். ஒருவனை மேனியை என்பது பசுவைப் பாலாக் கறந்தான் என்புழிப்போல வந்தது. கலம் நாய்த்தோற்றுருத்தி முதலாயின. கூடார் பஞ்சமகாபாதகஞ் செய்வாரும் குலத்தாலும் குணத்தாலும் கைகூடாரும் எனவுணர்க.

உச. புகழ்செய்யும் பெய்யா விளக்க மிகழ்ந்தொருவன் பேணுமை செய்வது பேதைமை—காணக் குருடராச் செய்வது மம்ம ரிருடர்ந்த கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

இ - ள்: ஒருவன் பெய்யா விளக்கம் புகழ் செய்யும் - ஒருவன் பொய் சொல்லாமையென்னும் விளக்கம் அவற்குப் புகழை விளைக்கும்,—ஒருவன் மிகழ்ந்து பேணுமை செய்வது பேதைமை - ஒருவன் யாதனையு மிகழ்ந்து பாதுகாவாமையைச் செய்வது அவனதறியாமை,—காணக் குருடராச் செய்வது மம்மர் - யாதொன்றனையும் உண்மை

காணக் குருடராய்ச் செய்வது கல்லாமை,—இருள் தீர்ந்த கண்ணராய்ச் செய்வது கற்பு - மயக்கந் தீர்ந்த கண்ணுடையராய்ச் செய்வது கல்வி. எ - று.

பொய்யாவிளக்க மென்பதனை “பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை.” என்றும், “பொய்யா விளக்கே விளக்கு” என்றும் திருவள்ளுவநாயனார் கூறியவாற்றாணுணர்க. ஒருவன் என்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. “யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில்.” என்பதனால் “பேணுமை செய்வது பேதைமை” என்பதுணர்க.

உரு. மலைப்பினும் வாரணந் தாங்குந் குழவி
யலைப்பினு மன்னேயென் றோடுஞ்—சிலைப்பினு
நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுந் காலமு மில்.

இ - ள்: மலைப்பினும் வாரணம் தாங்கும் - மேலே வலிதாகிய பகை வந்து தன்னை யலைப்பினும் யானை போரைத் தாங்கும்,—குழவி அலைப்பினும் அன்னே என்று ஒடும் - குழவியைத் தாயலைப்பினும் அக் குழவி அன்னே யென்று அவள் பின்னே செல்லும்,—நட்டார் சிலைப்பினும் நடுங்கும் வினை செய்யார் - நட்டாரோடு நட்டார் வெகுண்டு வினைசெய்வாராயினும் ஒருவர்க்கொருவர் நடுங்கும் வினை செய்யார்,—ஒட்டார் உடன் உறையும் காலமும் இல் - பொருந்தாதார் ஒருவகையாற் பொருந்தினாராயினும் மனத்தாற் பொருந்தி யுடனுறையுந் காலமுமில்லை. எ - று.

“தாயுடன் நிலக்குந் காலமும் வாய்விட்—டன்னு யென்னுந் குழவி” எனக் குறுந்தொகையுள் வருவதனாலும், குழவியலைப்பினு மன்னே யென் றோடும் என்பதுணர்க. மலைப்பினும் என்பதற்கு ஊர்வான் மலைப்பினும் என்றுமாம்.

உசு. நசைநல நட்டார்க ணந்துஞ் சிறந்த
வவைநல மன்பின் விளங்குந்—விசைமாண்ட
தேர்நலன் பாகனாற் பாடுய்து முர்நல
னுள்ளானு னுள்ளப் படும்.

இ - ள்: நசை நலம் நட்டார்கண் நத்தும் - நசையினது நன்மை நட்டார்மாட்டுச் சிறக்கும்,—சிறந்த அவை நலம் அன்பின் விளங்கும் - சிறந்த அவையினது நன்மை அன்புடைத்தாமாயின் விளங்கும்,—விசை மாண்ட தேர் நலன் பாகனாற் பாடு எய்தும் - விசை மாட்சிமைப்பட்ட

தேரினது நலம் ஊரும் பாகனாற் பெருமை யெய்தும்,—ஊர் நலம் உள்ளானான் உள்ளப்படும் - ஊரினது நலம் அவ்வூர்க்கு முதன்மையுடையவன் நன்மையானே வினைக்கப்படும். எ - று.

நலன் இரண்டும் போலி. “அந்நிலை திரியா அன்பின் வையத்து” எனப் புறநானூற்றில் வருவதனாலும் அவைநலம் அன்பின் விளங்கும் என்பதுணர்க. விசை - செலவு. “கடுவிசைக் கதநாய்.” (புறம் ௨௦௫.) என்பதனுணுமுணர்க.

௨௭. அஞ்சாமை யஞ்சக வொன்றிற் றனக்கொத்த
வெஞ்சாமை யெஞ்ச மளவெல்லா—நெஞ்சறியக்
கோடாமை கோடி பொருள்பெறினு நாடாமை
நட்டார்கண் விட்ட வினை.

இ - ள்: அஞ்சாமை அஞ்சக - பழி முதலாயினவற்றை அஞ்சாமையை அஞ்சக,—எஞ்சும் அளவு எல்லாம் தனக்கு ஒத்த எஞ்சாமை - இறக்குந்தீனையும் தனக்குத் தகுதியாய் ஒழுக்கங்களைத் தவிராதொழிக,—நெஞ்ச அறியக் கோடாமை - தன் மனம் அறியக் கோடாதொழிக,—நட்டார்கண் விட்ட வினை கோடி பொருள் பெறினும் நாடாமை - தனக்கு நட்பாராயினுர்மாட்டுத் தான் விட்ட காரியத்தைக் கோடி பொருள் பெற்றாலும்கூட ஆராயாதொழிக. எ - று.

அல்லதுஉம் நட்பாரோடு கூடிச் செய்யாத வினையை நாடாதொழிக வென்றுமாம். எஞ்சாமை, கோடாமை, நாடாமை என்பனவற்கு “அஞ்சாமை அஞ்சக” என்புழிப்போல எஞ்சக, கோடிக, நாடுக என வருவித்துரைப்பினுமாம்.

௨௮. கோனோக்கி வாழும் குடியெல்லாந் தாய்முலையின்
பானோக்கி வாழும் குழவிகள்—வானத்
துளிநோக்கி வாழு முலக முலகின்
விளிநோக்கி யின்புறாஉங் கூற்று.

இ - ள்: கோல் நோக்கி வாழும் குடி எல்லாம் - அரசன் செங் கோனோக்கி வாழும் உலகத்துக் குடிகளெல்லாம்,—தாய் முலையின் பால் நோக்கி வாழும் குழவி - பெற்ற தாயினது முலைப்பானோக்கி வாழும் குழவிகளெல்லாம்,—வானத் துளி நோக்கி வாழும் உலகம் - வானத்தின்கணுள்ள துளியினை நோக்கி வாழும் உலகமெல்லாம்,—உலகின் விளிநோக்கி இன்புறாஉம் கூற்றம் - அவ்வுலகின் சாக்காட்டினை நோக்கி யின்புறாஉம் கூற்றம். எ - று.

உக, கற்பக் கழிமட மஃகும் மடமஃகப்
புற்கந்தீர்ந் திவ்வுலகிற் கோளுணருங் கோளுணர்ந்தாற்
றத்துவமான நெறி படரு மந்நெறி
யிப்பா லுலகத் திசைநிறீஇ யுப்பா
லுயர்ந்த வுலகம் புகும்.

இ - ள்: கற்ப கழிமடம் அஃகும் - ஒருவன் கற்கவே மிகவும்
பேதைமை குறையும், —மடம் அஃக புற்கம் தீர்த்து கோள் இவ்வுல
கில் உணரும் - பேதைமை குறையப் புல்லறிவு தீர்த்து இவ்வுல
கத்திலுள்ள இயற்கையை யறியும், —கோளுணர்ந்தான் தத்துவமான
நெறி படரும் - அவ்வியற்கையை யறிந்தான் மெய்ம்மையாகிய வீட்டு
நெறியின்கட் செல்லும், —அந் நெறி - அச் செல்லப்படுகின்ற நெறி
யானே, —உலகத்து இசைநிறீஇ - இவ்வுலகின்கட் புகழை நிறுத்தி, —
உப்பால் உயர்ந்த உலகம் புகும் - உப்பக்கத்து உயர்ந்த வீட்டுலகம் புகும்.
எ - று.

௩௦. குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவ—மழித்துச்
செறுவுழி நிற்பது காமம் தனக்கொன்
றுறுவுழி நிற்ப தறிவு.

இ - ள்: குழித்துழி நிற்பது நீர் - குழித்த நிலத்துள்ளே நிற்பது
நீர்க்கியற்கையாவது, —தன்னைப் பல்லோர் பழித்துழி பாவம் நிற்பது -
தன்னைப் பலரும் பழிக்கப்பட்டவன்மாட்டே பாவம் நிற்பது, —அழித்து
செறுவுழி நிற்பது காமம் - தனக்கு நண்பாயினார் அழித்துத் தடுக்கவுந்
தான் சென்றுழிச் செல்வது காமமாவது, —தனக்கு ஒன்று உறுவுழி
நிற்பது அறிவு - தனக்கு ஒரு துன்பம் வந்துற்றால் அவ்விடத்தே வந்
துதவியிற்பது அறிவு. எ - று.

௩௧. திருவிற் நிறலுடைய தில்லை யொருவற்குக்
கற்றலின் வாய்த்த பிறவில்லை—யெற்றுள்ளு
மின்மையி னின்றோத தில்லை யிலமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

இ - ள்: திருவின் நிறலுடையது இல் - செல்வம்போல் (ஒருவ
னுக்கு) வலியுடையது பிறிதில்லை, —கற்றலின் வாய்த்த பிற இல்லை -
கல்விபோலப் பயன்படுவன பிறவில்லை, —எற்றுள்ளும் இன்மையின்
இன்னாதது இல்லை - யாதனுள்ளுங் இன்மைபோல இன்னாததொன்று

இல்லை,—இலம் என்னும் வன்மையின் வன்பாட்டது இல் - யாதொரு பொருளும் இலமென்று பிறரை யிரக்கும் வன்மைபோல் வலிய திறனில்லை. எ - று.

இன்மையின் இன்னொரு தில்லை என்பதனை “இன்மையி னின் னொரு தியாதெனினி னின்மையி—னின்மையே யின்னா தது” என்பத னுணர்நக. “இரந்துதீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில்” என்பதனையும், இலமென்னும்.....இல் என்பதனோடு நோக் குக. வன்பட்ட தில் என்றும் பாடம். அல்லதூஉம் இரந்து சென் றார்க்கு யாதும் இலமென்று மறுக்கும் வன்மைபோல வலிய திற மில்லை யென்றுமாம்.

ந.உ. புகைவித்தாற் பொங்கழ றேன்றுஞ் சிறந்த நகைவித்தாற் றேன்று முவகை—பகையொருவன் முன்னம்வித் தாகி முளைக்கு முளைத்தபின் னின்னாவித் தாகி விடும்.

இ - ள்: புகை வித்தால் பொங்கு அழல் தோன்றும் - புகை காரண மாக ஒங்கு நெருப்பு உண்டென்று அறியலாம்,—சிறந்த நகை வித்தால் தோன்றும் உவகை - ஒருவன்மாட்டுள்ள முறுவல் காரணமாக அவன் மனத்துள்ள உவகை தோன்றும்,—ஒருவன் முன்னம் வித்தாகி பகை முளைக்கும் - ஒருவன் செய்த இன்னாக் குறிப்புச் செய்கைகளான் அவன் மனத்துள்ள பகைமை வெளிப்படும்,—முளைத்தபின் இன்னா வித்தாகி விடும் - அப் பகைமை பின்பு இன்னாமைகளுக்குக் காரணமாகத் தோன் றும். எ - று.

வித்து - காரணம். முன்னம் - குறிப்பு. பகையென்றதனானே இன்னா வென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

ந.ந. பிணியன்னர் பின்னோக்காப் பெண்டி ருலகிற் கணிபன்ன ரன்புடைய மாக்கள்—பிணிபயிலும் புல்லன்னர் புல்லறிவி னுடவர் கல்லன்னர் வல்லென்ற நெஞ்சத் தவர்.

இ - ள்: பின் நோக்காப் பெண்டிர் பிணி அன்னர் - பின்பு வரும் பழியை ஆராயாது செய்யு மகளிர் ஒருவர்க்கு உற்ற நோயோடு ஒப் பர்,—அன்புடைய மாக்கள் உலகிற்கு அணி! அன்னர் - எல்லா வுயிர்க்கும் அன்புடைய மக்கள் உலகிற்கு அலங்காரத்தை ஒப்பர்,—புல்லறிவின்

ஆடவர் பிணி பயிலும் புல் அன்னர் - புல்லிய வறிவியையுடைய ஆடவர் பிறர்க்குப் பிணியை வருவிக்கும் நச்சுப் புல்லோடு ஒப்பர்,—வல் என்ற நெஞ்சத்தவர் கல் அன்னர் - வலிய நெஞ்சத்தை உடையார் கல்லோடு ஒப்பர். எ - று.

நசு. அந்தணரி னல்ல பிறப்பில்லை யென்செயினுந்
தாயிற் சிறந்த தமரில்லை யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை யெண்ணி
னிளமையோ டொப்பது மில்.

இ - ள்: அந்தணரின் நல்ல பிறப்பு இல்லை - மறையவர் பிறப்புப் போல மிக்க பிறப்பு இல்லை,—என் செயினும் தாயிற் சிறந்த தமர் இல்லை - எல்லா நன்மையுஞ் செய்தாராயினும் தாயைப் போல மிக்க தமர் இல்லை,—வளமையோடு ஒக்கும் வனப்பு இல்லை - செல்வத்தோ டொக்கும் அழகு மற்றியாதும் இல்லை,—எண்ணில் இளமையோடு ஒப்பதும் இல் - ஆராயின் இளமைக் காலம் போல எல்லா நன்மையும் முடிக்கலாவது பிறிதொன்றுமில்லை. எ - று.

நரு. இரும்பி னிரும்பிடை போழ்ப பெருஞ்சிறப்பி
னீருண்டார் நீரால்வாய் பூசுப—தேரி
னரிய வரியவற்றாற் கொள்ப பெரிய
பெரியாரா னெய்தப் படும்.

இ - ள்: இரும்பின் இரும்பு இடை போழ்ப - இரும்பாற் செய்த கருவிகளானே இரும்பினை இடையே போழ்வார்,—பெரும் சிறப்பின் நீர் உண்டார் நீரால் வாய் பூசுப - பெருஞ் சிறப்பினையுடைய நீரினை யுண்டார் நீரானே அதனை யுண்ட வாயினைப் பூசுவார்,—தேரின் அரிய அரியவற்றால் கொள்ப - ஆராயிற் பெறுதற்கரிய பயன்களைப் பெறுதற்கரிய காரணங்களான் முடித்துக்கொள்வார்,—பெரிய பெரியாரான் எய்தப்படும் - பெரியவாயுள்ள சிறப்புக்கள் பெரியரான் எய்தப்படும். எ - று.

“இரும்பி னிரும்பிடை போழ்ப” என்பதனை, “அயிலானே போழ்வாயில்” (பழ. நக.எ.) என்பதனுணர்க.

நசு. மறக்களி மன்னர்முற் றேன்றுஞ் சிறந்த
வறக்களி யில்லாதார்க் கியுமுற் றேன்றும்
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாந் கயக்களி
யூறிற் பிளிற்றி விடும்.

இ - ள்: மறக் களி மன்னர் முன் தோன்றும் - வீரத்தான் வருங் களிப்புச் சேவகர்க்குத் தம்மை யாண்ட அரசர் முன்பு தோன்றும்,— சிறந்த அறக் களி இல்லாதார்க்கு ஈய முன் தோன்றும் - ஒருவன் மனத் தின்கண் மிக்க அறக்களிப்பு வறுமையுற்றார்க்கு உதவுமிடத்துத் தோன் றும்,—வியக் களி நல்குந்தார் மேற்றும் - எஞ்ஞான்றுஞ் செல்வராயி னார் தம்மை யொன்று எவ்வினாவு அங்வேவலான் வருங் களிப்பு நல்குந் தார்மாட்டுத் தோன்றும்,—கயக் களி ஊரிற் பிளிற்றிலிடும் - கயமை யான் வருங் களிப்புத் தான் வாழும் ஊரின் கட்டோன்றி ஆரவாரம் பெருக்கிவிடும். எ - று.

அல்லதூஉம் 'வியக்களி நல்குந்தார் மேற்றும்' என்பது, யாதானும் ஒருபொருள் பெற்றால் அதனைக் கண்டு வியக்குங் களி, நல்குந்தார் மாட்டுத் தோன்றுமெனினு மமையும்.

ந.எ. மையாற் தளிர்க்கு மலர்க்கண்கண் மாவிரு
ணையாற் தளிர்க்கு நிமிர்சுடர்—பெய்ய
முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நடட்டார்
வழங்கத் தளிர்க்குமா மேல்.

இ - ள்: மையால் தளிர்க்கும் மலர்க் கண்கள் - அஞ்சனத்தால் தளி ர்க்கும் மலர்போன்றிருந்த கண்கள்,—மால் இருள் நிமிர் சுடர் நெய் யால் தளிர்க்கும் - பேரிருளின்கண் நிமிர்ந்து எரியும் விளக்கு நெய் பெற் றால் தளிர்க்கும்,—பெய்ய முழங்கத் தளிர்க்கும் குருகிலை - மழை பெய்து முழங்கினால் தளிர்க்குங் குருகிலை,—நட்டார் வழங்க தளிர்க்கும் மேல் - நட டார்க்குப் பொருள் வழங்கத் தளிர்ப்பர் மேலாயினர். எ - று.

ஆம் அசை. மேல் என்னும் பண்புப் பெயர் பண்பிக்காயிற்று.

ந.அ. நகையினிது நடட்டார் நடுவட் பொருளின்
றொகையினிது தொட்டு வழங்கிற்—றகையுடைய
பெண்ணினிது பேணி வழிபடிற் பண்ணினிது
பாட லுணர்வா ரகத்து.

இ - ள்: நடட்டார் நடுவண் நகை இனிது - நண்பர்களது நடுவில் நகை யினிது,—தொட்டு வழங்கின் பொருளின் தொகை இனிது - தொட்டு வழங்குவானுயின் பொருளின் கூட்டம் இனிது,—பேணி வழி படிந் தகையுடைய பெண் இனிது - தன் கொழுநனைப் பேணி வழி

படி. சிறப்புடைய பெண்ணினிது, —பாடல் உணர்வார் அகத்து பண் இனிது - பாட்டின் தொழிலை அறிவாரிடத்துப் பண்ணினிது. எ - று.

பெண், சொல்லால் அஃறிணையாகலின், இனிது என்றார்.

நக. கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தலெஞ் ஞான்று
மிரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன் றீவோர்—பரப்பமைந்த
தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை யூனுண்டல்
செய்யாமை செல்சார் வுயிர்க்கு.

இ - ள்: கரப்பவர்க்குச் செல் சார் கவிழ்தல் - கரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடு முகங்கவிழ்தல், —எஞ்ஞான்றும் இரப்பவர்க்குச் செல்சார் ஒன்று ஈவோர் - எஞ்ஞான்றும் இரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடாவார் யாதானும் ஒன்றனைக் கொடுப்பவர், —பரப்பு அமைந்த தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை - பரப்பு சிரமிய சேனைக்குப் பற்றுக்கோடு தறுகண்மை, —உயிர்க்கு செல்சார்வு ஊன் உண்டல் செய்யாமை - ஒருவனுயிருக்குப் பற்றுக்கோடு ஊனுண்ணுமை. எ - று.

அளறு விழுங்கி யண்ணுத்தல் செய்யாதாகலின், ஊனுண்டல் செய்யாமை ஒருவனுயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாயிற்று.

ச௦. கண்டதே செய்பவாங் கம்மிய ருண்டெனக்
கேட்டதே செய்ப புலனுள்வார்—வேட்ட
வினியவே செய்ப வமைந்தார் முனியாதார்
முன்னிய செய்யுந் திரு.

இ - ள். கண்டதே செய்பவாம் கம்மியர் - தாங் கண்ணுற் கண்டதனையே செய்ய வல்லவராம் கம்மியர், —உண்டு எனக் கேட்டதே செய்ப புலன் ஆள்வார் - உண்டென்ற தூலை நெறியாற் கேட்டதனையே செய்வார் அறிவினையாள்வார், —வேட்ட இனியவே செய்ப அமைந்தார் - தாங் காதலித்தவற்றுள் எல்லார்க்கும் இனியவற்றையே செய்வார் குணங்களானமைந்தார், —முனியாதார் முன்னிய செய்யும் திரு - சினமில்லாதார் கருதியவற்றையே செய்யும் திருமகள். எ - று.

சக. திருவுந் திணைவகையா னில்லா பெருவலிக்
கூற்றமுங் கூறுப செய்துண்ணு—தாற்ற
மறைக்க மறைபாதாங் காம முறையு
மிறைவகையா னின்று விடும்.

இ - ள்: திருவும் திணை வகையான் நில்லா - செல்வங்களும் குடிப் பிறப்பின் நன்மையான் நில்லா, —பெரு வலிக் கூற்றமும் கூறுப செய்து உண்ணாது - மிக்க வலியையுடைய கூற்றமும் தானுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்லுவனவற்றைச் செய்து உண்ணாது, —ஆற்ற மறைக்க மறையாதாம் காமம் - மிகவும் மறைப்ப மறைவுண்ணாது காமம், —முறையும் இறை வகையான் நின்றாலும் - முறைமையும் அரசன் வகையானே நிற்பது. எ - று.

சஉ. பிறங்குங்காற் பேரெனவும் பேரா றிறங்குங்கா
னில்லெனவு நில்லா வுயிரெனைத்து—நல்லா
ளுடம்படிற் றானே பெருகுங் கெடும்பொழுதிற்
கண்டனவுங் காணு கெடும்.

இ - ள்: உயிர் எனேத்தும் பிறங்குங்கால் பேர் எனவும் பேரா - உயிரெல்லாம் பிறக்கும்பொழுது தவிரெனவும் தவிரா, —இறக்குங்கால் நில் எனவும் நில்லா - இறக்கும்பொழுது நிற்க எனவும் நில்லா, —நல்லாள் உடம்படிந் தானே பெருகும் - செல்வம் திருமடந்தை மன மகிழ்ந் துடம்படிற் றானே பெருகும், —கெடும்பொழுதில் கண்டனவும் காணு கெடும் - அச் செல்வங் கெடும்பொழுது காணப்பட்டுள்ளனவாய் நின்ற பொருளுங் காணப்படாவாய்க் கெடும். எ - று.

நல்லாளுடம்படிந் என்பதனானே, செல்வம் வருவித்துரைக்கப் பட்டது.

சங. போரின்றி வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்வீழ்ந்த
வேரின்றி வாடு மாமெல்லா—நீர்பாய்
மடையின்றி நீணெய்தல் வாடும் படையின்றி
மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

இ - ள்: போர் இன்றி பொருநர் சீர் வாடும் - போரில்லாதுவிடின் பொருள் படையானர் சீர்மை யழியும், —கீழ் வீழ்ந்த வேர் இன்றி மரம் எல்லாம் வாடும் - நிலத்தின்கீழ்ச் சென்ற வேறுமாயின் மாங்களெல் லாம் உலரும், —நீர் பாய் மடை இன்றி நீள் நெய்தல் வாடும் - நீர் பாயு மடையின்கண் நீரற்றின் நீண்ட நெய்தற்கொடிகள் உலரும், —படை இன்றி மன்னர் சீர் வாடிவிடும் - சேனையில்லாதுவிடின் அரசர் சீர்மை வாடும். எ - று.

“அக்குளத்திற் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலுமே” என்ப வாகலின், நெய்தல்வாடும் என்பதற்கு அக் கொடிகள் எனப்பட்டது.

சச. ஏதிலா ரென்பா ரியல்பில்லார் யார்யார்க்கும்
காதலா ரென்பார் தகவுடையார்—மேதக்க
தந்தை யெனப்படுவான் றன்னுவாத்தி தாயென்பாள்
முந்துதான் செய்த வினை.

இ - ன்: ஏதிலார் என்பார் இயல்பு இல்லார் - ஒருவற்குப் பகைவராவார் குணமில்லாதார்,—யார்யார்க்கும் காதலார் என்பார் தகவு உடையார் - யாவர்க்கும் நண்பராவார் குணமுடையார்,—மேதக்க தந்தை எனப்படுவான் தன் உவாத்தி - விரும்பத்தக்க தாதை எனப்படுவான் தன்னை ஒதுவித்தவன்,—தாய் என்பாள் முந்து தான் செய்த வினை - தாயென்பாள் முற்பிறப்பில் தான் செய்த நல்வினை. ஏ - று.

சரு. பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே நெறிபட்ட
வைவராற் றுனை வினைகெடும் பொய்யா
நலங்கெடு நீரற்ற பைங்கூழ் நலமாறி
னன்பினூர் நண்பு கெடும்.

இ - ன்: பொறி கெடும் நாண் அற்ற போழ்தே - செல்வங் கெடும் ஒருவற்கு நாணின்றி ஒழிந்தபொழுதே,—நெறிபட்ட ஜவரால் தானே வினை கெடும் - தன்வயத்தனவாய் வழிபட்ட ஜவகைப் பொறிகளாலும் பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய வினை கெடும்,—பொய்யா நலம் கெடும் நீர் அற்ற பைங்கூழ் - பழுதுபடாத வினைவின் நலம் கெடும் நீரற்ற பயிர்கள்,—நலம் மாறின் நன்பினூர் நண்பு கெடும் - மனத்தின்கண் உளதாம் ஈரம் துவரின் நண்புடையார் நண்பு கெடும். ஏ - று.

அல்லதூஉம், பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே என்பது, கயிறற்ற பொழுதே பாவையாகிய பொறி கெடும் என்றுமாம். இதனை, “மாப் பாவை நரண லயிர் மருட்டி யற்று” (திருக். ௧௦௨௦.) என்பதனாலும், “பொறியறு பாவையிற் பொம்மென விம்மி” (சிந்தாமணி. நாம—௩௦௪.) என்பதனாலும் உணர்க. சண்டி, கயிறு - யந்திரக்கயிறு. பாவை - மாப் பாவை.

சக. நன்றிசா நன்றறியா தார்முன்னர்ச் சென்ற
விருந்தும் விரும்பிலார் முற்சா மரும்புணர்ப்பிற்
பர்டல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்ன ரூடல்சா
மூட லுணரா ரகத்து.

இ - ன்: நன்று அறியாதார் முன்னர் நன்றி சாம் - செய்த நன்றி அறியாதாரிடத்துச் செய்த நன்றி கெடும்,—விரும்பிலார் முன் சென்ற

விருந்தும் சாம் - விருப்பிலாரிடத்துச் சென்ற விருந்து வாடும்,—அரும் புணர்ப்பில் பாடல் சாம் பண் அலியாதார் முன்னர் - அரிதாகப் புணர்ந்த புணர்ப்பினையுடைய பாடல் கெடும் பண்ணினை யறியாதார் முன்பு,—ஊடல் சாம் ஊடல் உணரார் அகத்து - ஊடிய ஊடலும் கெடும் ஊடியவற்றை உணராதொழிந்தார்மாட்டி. எ - று.

சஎ. நாற்ற முரைக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும் வினைநலம் தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை மனமுரைக்கு முன்ன
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்.

இ - ள்: மலர் உண்மை நாற்றம் உரைக்கும் - மலருண்டென்ப தினை அம் மலரினது மணமே அறிவிக்கும்,—கூறிய மாற்றம் உரைக்கும் வினை நலம் - ஒருவன் சொல்லிய சொல்லே அறிவிக்கும் அவன் செய்கை,—தூக்கின் அகம் பொதிந்த தீமை மனம் உரைக்கும் - ஆராயின் உட்கிடந்த தீமையை மனமே அறிவிக்கும்,—முன்னம் முகம் போல முன் உரைப்பதில் - மனத்தின் விளைவினை முகம்போல முற்பட அறிவிப்பது மற்றொன்றில்லை. எ - று.

சஅ. மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசிய லில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா னில்வழி யில்.

இ - ள்: மழை இன்றி மாநிலத்தார்க்கு இல்லை - மழையில்லாத விடின் உலகத்தின் மக்கட்கு உணவில்லை,—மழையும் தவம் இல்லார் இல்வழி இல்லை - மழைதானும் தவஞ் செய்யாதார் இருப்பிடங்களுள் இல்லை யாம்,—தவமும் அரசியல் இல்வழி இல்லை - அத் தவஞ்செய்கைதானும் அரசின் முறைமை இல்லாத அரசரிருப்பிடங்களுள் இல்லை,—அரசனும் இல்லாழ்வான் இல்வழி இல் - அவைபோல அவ்வரசன்றானும் குடிகளில்லாத இடங்களுள் இல்லையாம். எ - று.

சக. பூவினா னந்தும் புனைதண்டார் மற்றதன்
ருதினா னந்துந் சுரும்பெல்லாந்—தீதில்
ளினையினா னந்துவர் மக்களுந் தத்த
நனையினா னந்து நரு.

இ - ள்: பூவினா னந்தும் புனை தண் தார் - பூவினா மிக்குப் பொலியும் புனையப்பெற்ற குளிர்த் த மாலை,—மற்று அதன் தாதினா

நந்தும் சுரும்பு எல்லாம் - அப் புலவின் தாதினான் மிக்குப் பொலியும்
வண்டுகளெல்லாம்,—தீதில் வினையினான் நந்துவர் மக்களும் - குற்றமில்
லாத செய்கைகளான் மிதுவர் மக்களும்,—தத்த நனையினான் நந்து நறா -
தத்த நனை கொள்கையான் மிக்கு நல்லவாம் கள். எ - று.

௫௦. சிறந்தார்க் கரிய செறுதலெஞ் ஞான்றும்
பிறந்தார்க் கரிய துணைதுறந்து வாழ்தல்
வரைந்தார்க் கரிய வருத்தா ணிரந்தார்க்கொன்
தில்லென்றல் யார்க்கு மரிது.

இ - ள்: சிறந்தார்க்கு அரிய செறுதல் - தொடர்ச்சி மிக்கார்க்கு
அரியது கோபித்தல்,—எஞ்ஞான்றும் பிறந்தார்க்கு அரிய துணை துற
ந்து வாழ்தல் - எக் காலத்தும் பிறந்தவர்களுக்கு அரியது தம் இனத்
தைத் துறந்து வாழ்தல்,—வரைந்தார்க்கு அரிய வருத்தா ஊண் - உண
வினை வரைந்தோர்க்கு அரியது பிறர்க்குப் பகுத்தினடல்,—இரந்தார்க்கு
ஒன்று இல் என்றல் யார்க்கும் அரிது - இரந்து வந்தார்க்கு அரியது
ஒன்றினை இல்லையென்றல் யாவார்க்கும் அரியது. எ - று.

து என்னும் ஒருமை விசுதிகள் விகாரத்தால் கெட்டன. முன்
வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க.

௫௧. இரைசுடு மின்புற யாக்கையுட் பட்டா
ஊரைசுடு மொண்மை யிலாரை—வரைகொள்ளா
முன்னை பொருவன் வினைசுடும் வேந்தனையுந்
தன்னடைந்த சேனை சுடும்.

இ - ள்: இன்புற யாக்கையுள் பட்டால் இரை சுடும் - பிணியி
றாற் துன்பமுறுகின்ற உடம்பின்கட்பட்ட உணவு துன்பத்தைச் செய்
யும்,—ஒண்மை இலாரை உரை சுடும் - அறிவி னெண்மையிலாதார்தம்
வாயிற் சொல்லே தங்களைத் துன்பம் உறுத்தும்,—முன்னை வரை
கொள்ளா ஒருவன் வினை சுடும் - முற்காலத்துச் சீலங்களை வரைந்துகொள்
ளாது நெறியைக் கடந்து செய்த தீவினைகள் பிற்காலத்து வந்து சுடும்,—
வேந்தனையும் தன் அடைந்த சேனை சுடும் - வரைகொள்ளாத தன்ன
டைந்த சேனை வேந்தனைச் சுடும். எ - று.

பின்னரும் முன்சொன்ன வரைகொள்ளா என்னுஞ் சொல் வருவித்
துரைக்கப்பட்டது.

ருஉ. எள்ளற் பொருள திகழ்த லொருவனை
யுள்ளற் பொருள துறுதிச்சொ—லுள்ளறிந்து
சேர்தற் பொருள தறநெறி பன்னூலுந்
தேர்தற் பொருள பொருள்.

இ - ள்: எள்ளல் பொருளது இகழ்தல் - ஒருவற்கு இகழ்த்தக்
கது பிறரை இகழும் இகழ்ச்சி, —ஒருவனை உள்ளல் பொருளது உறு
திச் சொல் - ஒருவனை நட்பென்று உள்ளத் தருவது அவன் சொல்
லும் உறுதிச் சொல்லால், —உள் அறிந்து சேர்தல் பொருளது அற நெறி -
உண்மை யறிந்து அடையத்தக்கது அறநெறி, —பல் தூலும் தேர்தல்
பொருள பொருள் - எப்பொழுதும் ஆராயத் தக்கன சகல தூல்களினுஞ்
சொன்ன பொருட்கள். எ - று.

ருங். யாறு ளடங்குங் குளமுள வீறுசான்
மன்னர் விழையுங் குடியுள தொன்மரபின்
வேத முறுவன பாட்டுள வேளாண்மை
வேள்வியோ டொப்ப வுள.

இ - ள்: யாறு உள் அடங்கும் குளம் உள - யாறுகள் புதுந்தா
லும் புறம் போகாது உள்ளடங்கும் குளங்களுமுள, —வீறுசான் மன்னர்
விழையும் குடி உள - சிறப்பமைந்த அரசரான் விரும்பப்படுங் குடிகளு
முள, —தொன் மரபின் வேதம் உறுவன பாட்டு உள - பழைய மர
பினையுடைய வேதங்களைப் போலும் பாட்டுகளுமுள, —வேளாண்மை
வேள்வியோடு ஒப்ப உள - யாகம் போலும் ஈகைகளுமுள. எ - று.

ருச. எருதுடையான் வேளாள னேலாதான் பார்ப்பா
னொருதொடையான் வெல்வது கோழி—யுருவோ
டறிவுடையா னில்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்ப சேனைச்
செறிவுடையான் சேனா பதி.

இ - ள்: எருது உடையான் வேளாளன் - எருதுகளையுடையான்
வேளாளனாவான், —ஒரு தொடையான் வெல்வது கோழி (போல) ஏலா
தான் பார்ப்பான் - ஒரெற்றான் வெல்வதாயுள்ள கோழிபோல என்னும்
மாறுபடாதான் பார்ப்பானாவன், —உருவோடு அறிவு உடையான் பெண் -
வடிவமும்கூட அறிவும் உடையான் ஒருவற்கு இல்வாழ்க்கையுடைய பெண்
னாவான், —சேனைச் செறிவு உடையான் சேனாபதி - சேனையோடு மேவி
யிருப்பான் சேனாபதியாவான். எ - று.

எற்றுதல் காலாற் தள்ளுதல். என்ப அசைநிலை. சேனை செறிவு
என்பதும் பாடம்.

ருடு. யானை யுடையார் கதனுவப்பர் மன்னர்
கடும்பரிமாக் காதலித் தூர்வர் கொடுங்குழை
நல்லாரை நல்லவர் நாணுவப்பா ரல்லாரை
யல்லா ருவப்பது கேடு.

இ - ள்: யானை உடையார் கதன் உவப்பர் - யானையுடையார் அதன்
சினத்தாலுவப்பர்,—மன்னர் கடும் பரி மா காதலித்து ஊர்வர் - அரசு
ராயினார் கடிய செலவினையுடைய குதிரையைக் காதலித்து மேற்கொள்
வர்,—கொடும் குழை நல்லாரை நல்லார் நாண் உவப்பர் - கொடுங் குழை
யினையுடைய பெண்ணை நல்லார் நாணுவப்பர்,—அல்லாரை அல்லார்
உவப்பது கேடு - நற்குண நற்செய்கைகளோடு கூடாமை அங்ஙனமாயவர்
உவந்தாற் கேடாம். எ - று.

ருசு. கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை கொண்டானிற்
றுன்னிய கேளிர் பிறரில்லை மக்களி
னெண்மையவாய்ச் சான்ற பொருளில்லை யீன்றோ
டென்ன கடவுளு மில்.

இ - ள்: கண்ணின் சிறந்த உறுப்பு இல்லை - ஒருவற்குக் கண்
போலச் சிறந்த இந்திரியம் பிறிதொன்றில்லை,—கொண்டானின் றுன்
னிய கேளிர் பிறர் இல்லை - தன்னைக் கொண்டானைப் போலச் செறிந்த
கேளிர் மகளிர்க்கில்லை,—மக்களின் ஒண்மையவாய் சான்ற பொருள்
இல்லை - புதல்வரைப் போல நன்மை நெறியமைந்த பொருளில்லை,—
சுன்றோடு என்ன கடவுளும் இல் - தன்னை யீன்றாள்போலவதோர்
தெய்வம் எத் தெய்வத்துள்ளுமில்லை. எ - று.

“சர்வேந்திரியாணம் நயனம் ப்ரதானம்” (எல்லா இந்திரியங்களுள்
ளும் கண்ணே பிரதானம்.) என்பது வடநூலாகலின், உறுப்பெனக் கூறி
னாரேனும் அது காண்டற்கருவியாய் இந்திரியத்துக்காயிற்று. “தம் பொருள்
என்ப தம் மக்கள்” (குறள்) என்பதனால் மக்களினும் பொருளில்லை
என்பதுணர்க. “தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை” (ஒளவை.) என்பத
னால், சுன்றோடு டென்ன கடவுளு மில் என்பதுணர்க.

ரு௭. கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலர் கண்ணோடார்
செற்றன்னர் செற்றாரைச் சேர்த்தவர்—தெற்றென
வுற்ற துரையாதா ருள்கரந்து பாம்புறையும்
புற்றன்னர் புல்லறிவி னார்.

இ - ள்: கற்று அன்னர் கற்றாரைக் காதலர் - கற்றாரனையர் அக் கற்றாரைக் காதலிப்பவர்,—கண்ணோடார் செற்று அன்னர் - ஒருயிர்க்குங் கண்ணோட்டமில்லார் அவ்வுயிர்களைக் கொன்றாரோ டொப்பர்,—செற்றாரைச் சேர்ந்தவர் தெற்று என உற்றது உரையாதார் - செற்றாரைச் சேர்ந்தொழுதுவார் தெனியத் தந் நட்பார்க்கு உறுதியாயின வுரையாதார்,— உன் கரத்து பாம்பு உறையும் புற்று அன்னர் புல் அறிவினார் - உன் மறைந்து பாம்புறையும் புற்றினையொப்பர் புல்லறிவினார். எ - று.

கற்றன்னர் என்பதில் ஆர் என்பது தொக்குறின்றது. “நஞ் சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்” (ஒளவை. வாக்.) என்பது ணன், பாம்புறையும் புற்றன்னர் என்பதுணர்க்.

ருஅ. மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுப வேண்டாதார்
வேண்டா வினையும் பெறுபவே--பாண்டும்
பிறப்பார் பிறப்பா ரறனின் புறுவர்
துறப்பார் துறக்கத் தவர்.

இ - ள்: மாண்டவர் மாண்ட வினை பெறுப - அறிவான் மாட்டி மைப்பட்டார் மாட்சிமைப்பட்ட செயல்களைப் பெறுவர்,—வேண்டாதார் வேண்டா வினையும் பெறுபவே - அம்மாட்சிமை வேண்டாதார் தமக்கு விருப்பமில்லாத வினைப்பயன்களையும் பெறுவர்,—யாண்டும் பிறப்பார் பிறப்பார் அறன் இன்புறுவர் - எக்காலமும் மக்கட்பிறப்பிற் பிறப்பாரெல்லாரும் அறத்தையே விரும்புவார்,—துறப்பார் துறக்கத்தவர் - துறக்கத்தை வேண்டுவார் துறப்பார்கள். எ - று.

ருக. என்று முளவாரு நானு மிருசுடரு
மென்றும் பிணியுந் தொழிலொக்கு—மென்றுங்
கொடுப்பாருங் கொள்வாரு மன்னர் பிறப்பாருஞ்
சாவாரு மென்று முளர்.

இ - ள்: என்றும் உளவாகும் நாளும் இருசுடரும் - எக்காலத்தும் இடையறாது உளவாம் நாண்மீன்களும் இருசுடரும்,—என்றும் பிணியுந் தொழில் ஒக்கும் - எக்காலத்தும் பிணியும் உழவுமுதலிய தொழில்களு முளவாம்,—என்றும் கொடுப்பாரும் கொள்வாரும் அன்னர் - எக்காலத் தும் கொடுப்பாரும் கொள்வாரும் உளர்,—பிறப்பாரும் சாவாரும் என் றும் உளர் - பிறப்பாரும் சாவாரும் எக்காலத்தும் உளராவர். எ - று.

நாண்மீன் - நகத்திரம். இருசுடர் - சூரியனுஞ் சந்திரனும். இச் செய்யுளான் உலகத்திடையறமை உணர்த்தியவாறு.

சு0. இனிதுண்பா னென்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான்
முனிதக்கா னென்பான் முகனொழிந்து வாழ்வான்
றனிய னெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லா
னினிய னெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யானு
முனியா வொழுக்கத் தவன்.

இ - ள்: இனிது உண்பான் என்பான் உயிர் கொல்லாது உண்
பான் - இனிதாக உண்பானென்று சொல்லப்படுவான் ஒருயிரையுங் கொல்
லாதே யுண்பான்,—முனி தக்கான் என்பான் முகன் ஒழிந்து வாழ்
வான் - எல்லாரானும் வெறுக்கத்தக்கானென்பான் முகந் திரிந்து வாழ்
வான்,—தனியன் எனப்படுவான் தான் செய்த நன்று இல்லான் - துணை
யில்லானென்று சொல்லப்படுவான் தான் செய்ததொரு நல்வினை யில்
லாதான்,—இனியன் எனப்படுவான் யார் யார்க்கே யானும் முனியா
ஒழுக்கத்தவன் - இனியனெனப்படுவான் யாவர்யாவர்க்கேயாயினும் வெறுக்
கத்தகாத செய்கையை யுடையான். எ - று.

முனிவு தக்கான் என்பது முனிதக்கான் எனத் தொகுத்தல்வி கா
ரமாய் சின்றது.

சுசு. சுத்துண்பா னென்பா னிசைநடுவான் மற்றவன்
கைத்துண்பான் காங்கி யெனப்படுவான் நெற்ற
நகையாகு நண்ணுர்முற் சேறல் பகையாகும்
பாடறியா தானே யிரவு.

இ - ள்: சுத்து உண்பான் என்பான் இசை நடுவான் - பிறர்க்குக்
கொடுத்துண்பானென்று சொல்லப்படுவான் புகழை கிழித்துவான்,—
கைத்து உண்பான் காங்கி எனப்படுவான் - கொடுத்துண்பவன் கைப்
பொருளை உண்பான் அவாயிக்கானெனப்படுவான்,—தெற்ற நகை ஆகும்
நண்ணுர் முன் சேறல் - தெளியவே இகழ்ச்சியாம் தன்னை விரும்பாதார்
முன்னர் ஒன்றனை நச்சிச் சேறல்,—பகையாகும் பாடறியாதானே இரவு -
தகுதி அறியாணைச் சென்றிரந்தால் பகையாகும். எ - று.

காங்கி வடமொழிச் சிதைவு.

சுஉ. நெய்விதிர்ப்ப நந்து நெருப்பழல் சேர்ந்து
வழுத்த வரங்கொடுபவர் நாகர் தொழுத்திற்து
கன்றுட்ட நந்துங் கறவை கலம்பரப்பி
நன்றுட்ட நந்தும் விருந்து.

இ - ள்: நெய் விதிர்ப்ப நெருப்பு அழல் நந்தும் - நெய்யைப் பெய்ய
நெருப்புச் சுடர் வளரும்,—சேர்ந்து வழுத்த நாகர் வரம் கொடுப்பர் -
அடைந்து பொற்றத் தேவர் வரங் கொடுப்பர்,—தொழுத் திறந்து கன்று

ஊட்ட கறவை நந்தம் - தொழுவைத் திறந்து கன்றுகளை யூட்டக் கறவைகள் நந்தம்,—கலம் பரப்பி நன்று ஊட்ட நந்தம் விருந்து - கலங்களைப் பரப்பி மிக லூட்ட நந்தம் விருந்துகள். எ -று.

கூக. பழியின்மை மக்களாற் காண்க வொருவன்
கெழியின்மை கேட்டா லறிக பொருளி
னிகழ்ச்சியா னாக்க மறிக புகழ்ச்சியாற்
போற்றுதார் போற்றப் படும்.

இ - ள்: பழி இன்மை ஒருவன் மக்களான் காண்க - பழிபட லாழாமை யொருவன் தன் மக்கட்பெற்றானே யறிக,—கெழி இன்மை கேட்டால் அறிக - ஒருவன் தனக்கு நண்பல்லாமை கேடுவந்தா லறிக,—பொருளின் சிகழ்ச்சியான் ஆக்கம் அறிக - பொருள் வருகின்ற நன்மையானே அவனதாக்க மறிக,—புகழ்ச்சியால் போற்றுதார் போற்றப்படும் - ஒருவன் கீர்த்தியால் அவன் பகைவராலும் போற்றப்படும். எ -று.

கூச. கண்ணுள்ளங் காண்புழிக் காதற்றும் பெண்ணு
ருருளின்றி மாண்ட ளளவா மொருவழி
நாட்டுள்ளு நல்ல பதியுள பாட்டுள்ளும்
பாடெய்தும் பாட்டே யுள.

இ - ள்: கண் உள்ளும் காண்புழி காதற்று ஆம் - கண்ணுள் வைத்துக் காணுமிடமே காதுலுபுடைத்தாம்,—பெண்ணுள் உரு இன்றி மாண்ட உள ஆம் - பெண்களுள் வடிவின்றியே குணமாண்டனவே உளவாம்,—ஒருவழி நாட்டுள்ளும் நல்ல பதி உள - ஒரோவிடத்து நாட்டுள்ளும் நல்ல பதியேயுள,—பாட்டு உள்ளும் பாடு எய்தும் பாட்டே உள - பாட்டுக்கள் பல வற்றுள்ளும் ஓசையெய்தும் பாட்டே உள்ளனவாம். எ -று.

முன் மூன்று கடிகைகளுக்கும் தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

கூரு திரியழற் காணிற் றொழுவர் விறகி
னெரியழற் காணி னிகழ்ப—வொருகுடியிற்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்று
விளமை பாராட்டு முலது.

இ - ள்: திரி அழல். காணின் தொழுவர் - திரியா னெரியும் கடரைக் கண்டாற் றொழுவர்,—விறகின் எரி அழல் காணின் இகழ்ப - விறகா னெரியுஞ் சுடரைக் கண்டால் இகழ்வார்,—ஒருகுடியிற் கல்லாது மூத்தானைக் கை விட்டு - ஒருகுடியுள்ளும் கல்லாது மூத்தானைக் கைவிடுதலோ டமையாது,—கற்றான் இளமை உலகு பாராட்டும் - கற்றானே அவன் இளமையுடையனானும் உயர்ந்தோர் பாராட்டுவர். எ -று.

சூசு. கைத்துடையான் காழுற்ற துண்டாகும் வித்தின்
முளைக்குழா நீருண்டே லுண்டார் திருக்குழா
மொண்ணெய்யான் பார்த்துறி னுண்டாகு மற்றவ
டுன்புறுவா ளாகிற் கெடும்.

இ - ள்: கைத்து உடையான் காழுற்றது உண்டாகும். கைப்பொரு
ளுடையான் காதலித்தது உளதாம்,—வித்தின் முளைக் குழாம் நீர் உண்
டேல் உண்டாம் - வித்தின் முளைக் கூட்டம் நீருண்டாயின் உளதாம்,—
திருக் குழாம் ஒண் செய்யான் பார்த்துறின் உண்டாம் - செல்வக் கூட்டம்
ஒள்ளிய செய்ய பூமகள் பரிவுறின் ஒருவற்கு உளதாம்,—மற்று அவள்
துன்புறுவானாகில் கெடும் - அன்றி அவள் காதலியாது துன்புறுமாயின்
அச் செல்வத்தின் தொகுதி அவற்குக் கெடும். எ - று.

கைத்து, இப்பொருட்டாகல் “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தற்கு
செய்க” என்பதனுணுமறிக. மற்று, வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

சூஎ. ஊனுண் மூழை நிறம்பெறுஉ நீர்நிலத்துப்
புல்லினு னின்புறுஉங் காலேய நெல்லி
னரிசியா னின்புறுஉங் கீழெல்லார் தத்தம்
வரிசையா னின்புறுஉ மேல்.

இ - ள்: ஊன் உண்டு உழைவ நிறம் பெறுஉம் - ஊனை யுண்டு புலி
நிறம் பெறும்,—நீர் நிலத்து புல்லினுன் இன்புறுஉம் காலேயம் - நீருடைய
நிலத் தெழுந்த புல்லினுன் இன்புறுஉம் நிரை முதலாயின,—நெல்லின் அரி
சியான் இன்புறுஉம் கீழ் எல்லாம் - அதுபோல நெல்லின் அரிசியால் பசி
தீர்ந்து இன்புறுவர் கீழாயினார்,—தத்தம் வரிசையான் இன்புறுஉம் மேல் -
மேலாயினார் தத்தந் தகுதிச் செயலான் இன்புறுவர். எ - று.

காலேயம் - பசுநிரை. தகுதிச் செயல் - அறவியலும் பொருளியலும்
நோக்கித் தன்பொருட்டும் பிறர்பொருட்டும் இயற்றும் செயல்.

சூஅ. பின்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை யென்பெறினு
முன்னவா முன்ன மறிந்தார்கட்—கென்னு
மவாவா மடைந்தார்கட் குள்ளந் தவாவா
மவானில்லார் செய்யும் வினை.

இ - ள்: பின் அவாம் பின் அதிர்க்கும் செய் வினை - கருத்தான்
ஆராய்ந்து அறியாதார்க்குப் பின்பு நடுக்கத்தைச் செய்யும் வினைகள் தோன்
றுவாம்,—என் பெறினும் முன் அவாம் முன்னம் அறிந்தார்கட்கு - அறிந்
தார்கட்குப் பின்னதிர்க்கும் செய்வினைகள் என்பெறினும் முன்னவாகத்
தோன்றும்,—என்னும் அவாவாம் அடைந்தார்கட்கு உள்ளம் - எல்லாவற்றி
னும் அவாவேயாகும் யாதானும் ஒன்றனை அடைந்தார்க்கு உள்ளம்,—தவா

வாம் அவர் இல்லார் செய்யும் வினை - கெடாவாம் அவரவில்லார் செய்யும் வினைப்பயன்கள். எ - று,

அதிர்த்தல் - நடுக்கஞ்செய்தல். அறிந்தார்கண் முன்னவாம் என்றது னால், பின்னவாம் என்பது அறியார்க் கென்பது பெறப்பட்டது. அறிதல் - எண்ணித் துணிதல்.

கூகூ. கைத்தில்லார் நல்லவர் கைத்துண்டாய்க் காப்பாரின்
வைத்தாரி னல்லர் வறியவர்—பைத்தெழுந்து
வைதாரி னல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரி
னல்லர் சிதையாதவர்.

இ - ள்: கைத்து இல்லார் கைத்து உண்டாய் காப்பாரின் நல்லவர் - கைப்பொருள் இல்லாதார் கைப்பொருள் உண்டாக்கிக் காப்பாரின் மிக நல்லர்,—வைத்தாரின் வறியவர் நல்லர் - அப் பொருளை வைத்திழப்பாரின் வறியவர் மிக நல்லர்,—பைத்து எழுந்து வைதாரின் நல்லர் பொறுப்பவர் - வெகுண்டெழுந்து வைதாரின் மிக நல்லர் பொறுப்பவர்,—செய்தாரின் நல்லர் சிதையாதவர் - உதவியைச்செய்தாரின் நல்லர் அதனைமறவாதார். எ-று.

அல்லது உம் 'செய்தாரி னல்லர் சிதையாதவர்' என்பது, அறஞ் செய்தாரின் நல்லர் அவ்வறத்தை யழியாதார் என்றமாம். நல்லர் - மிகுதியுடையர். வெற்றியடைதல் ஒருதலையாகவின், வைதாரினல்லர் என்றார். அது தருமபுத்திரன் இராசசூயம் வேட்டஞான்று வைத சிசுபாலனை வென்ற கண்ணன்மாட்டுமுணர்க.

எ0. மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை யொருவன்
முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை—யகனீர்ப்
புலத்தியல்பு புக்கா னுரைக்கு நிலத்தியல்பு
வான முரைத்து விடும்.

இ - ள்: மகன் உரைக்கும் தந்தை நலத்தை - மகனது குணமே பிறர்க்க் கறிவிக்கும் தந்தையது நற்செய்கையை,—ஒருவன் முகன் உரைக்கும் உள் நின்ற வேட்கை - ஒருவன் முகமே உரைக்கும் அவன் மனத்தின் கண் உள்ள காதலை,—அகல் நீர் புலத்தின் இயல்பு புக்கான் உரைக்கும் - அகன்ற நீர்மையினையுடைய புலத்தினது நன்மையைப் புலத்தின்கண் புக்கவன் உரைக்கும்.—நிலத்து இயல்பு வானம் உரைத்துவிடும் - நிலத்தின் மக்களது தன்மையை மழைபெய்தும் பெய்யாதும் அறிவிக்கும். எ - று.

மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை என்பது, “தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ — ரெச்சத்தாற் காணப் படும்” என்பதனுமுணர்க. மகனுரைத்தலாவது கல்வி கேள்விகளா னிறைந்து தகுதியாலொழுகல்.

எக. பதிநன்று பல்லா ருறையி னொருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்பி—னுதிமருப்பி
னேற்றான்வீ ரெய்து மினநிரை தான்கொடுக்குஞ்
சோற்றான்வீ ரெய்துங் குடி..

இ - ள்: பதி நன்று பல்லார் உறையின் - ஊர் நன்றும் பலரும் உறை வராயின்,—ஒருவன் மதி நன்று மாசு அற கற்பின் - ஒருவன் மதி நன்றும் மாசற தூல் கற்றானுயின்,—துதி மருப்பின் ஏற்றான் வீறு எய்தும் இன நிரை - கூரிய கோட்டினையுடைய ஏற்றினானே சிறப்புப் பெறும் இன நிரை கள்,—தான் கொடுக்கும் சோற்றான் வீறு எய்தும் குடி - பிறர்க்குக் கொடுக் குஞ் சோற்றினானே சிறப்புப் பெறும் தான் பிறந்த குடி. எ - று.

“தூலனவே யாகுமாம் துண்ணறிவு” என்பவாகலின், மதிநன்று மாசறக் கற்பின் என்றார். சுவார்மேற் புகழ்ச்சிற்றலின், வீரெய்து மென்றார். சிறப்பு - புகழ்.

எஉ. ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா நேர்ந்தொருவ
னாற்றல் வகைய வறஞ்செய ரொட்ட
குளத்தனைய தூம்பி னகலங்க டத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

இ - ள்: ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா - ஏறினான் வகையவாயிருக்கும் முக்கக்குவியையுடைய குதிரைகள்,—நேர்ந்து ஒருவன் ஆற்றல் வகைய அறம் செயல் - தலைப்பட்டு ஒருவன் ஆற்றுதல் வகையவாம் தருமஞ் செய்கை,—தொட்ட குளத்து அனைய தூம்பின் அகலங்கள் - தோண்டின குளத்தினது அளவினவாம் தூம்பின் வாய்கள்,—தத்தம் வளத்து அனைய வாழ்வார் வழக்கு - தத்தம் வருவாய்க்குத் தக்க வகையவாயிருக்கும் மனை வாழ்வார் செய்கை. எ - று.

எங. ஊழியும் யாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமு
நாழிகை யானே நடந்தன—தாழ்பாத்
தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெட்டுகென்றார்
வெஞ்சொலா லின்புறு வார்.

இ - ள்: ஊழியும் யாண்டு எண்ணி யாத்தன - ஊழிகளும் யாண்டுக ளானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக் கழிந்தன,—யாமமும் நாழிகையானே நடந்தன - யாமங்களும் நாழிகையானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக் கழிந் தன,—தாழ் சயா தெற்று என்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் - தெளிந்தார் மாட்டே நீட்டியாதே தெளிந்தனர் நல்லார்,—வெட்டு என்றார் வெஞ் சொல்லால் இன்புறுவார் - வெள்ளிய அறிவினையுடையார் பிறர்க்கு இன் னாத வெஞ்சொற் சொல்லியே இன்புறுவார். எ - று.

“முரசு முழங்கு நெடுநக ரரசு துயிலியாது” (பதிற்றுப்பத்து. ௨—௨.) என்புழித் துயிலியாது என்பது துயிலாது என்னும் வினைத்திரிசொல் என்றார் அதனுரைகாரர்; அதுபோலத் தாழியா என்பது தாழாது என்பதன் வினைத்திரிசொல்லெனக் கொள்க.

எசு. கற்றான் றளரி நெழுந்திருக்குங் கல்லாத
பேதையான் வீழ்வானேற் காண்முரியு மெல்லா
மொருமைத்தான் செய்த கருவி தெரியுங்காற்
பொய்யாவித் தாகி விடும்.

இ - ள்: கற்றான் தளரின் எழுத்து இருக்கும் - கல்வியை உடையவன் கேடுற்றானாயின் அதனா னிடர்ப்படான் எழுந்திருக்கும்,—கல்லாத பேதையான் வீழ்வானேல் கால் முரியும் - கல்லாத பேதையான் கேடுற்றானாயின் காண் முரித்தார்போல ஏறமாட்டான்,—எல்லாம் ஒருமைத்தான் செய்த கருவி - துய்ப்பனவெல்லாம் ஒருபிறப்பிற் செய்த காரணங்களாலாவன, —தெரியுங்கால் பொய்யா வித்து ஆகிவிடும் - மெய்யாகிய வுணர்ச்சி வீட்டுக்கு வித்தாம். எ - று.

வீயா வித்தாகி விடும் என்பதும் பாடம். கற்றான் எழுந்திருக்கும் எனக் கூறி, பேதையான் காண்முரியும் எனக் கூறியது உயர்ச்சிவேற்றுமை என்னும் அணிகொண்டு.

எரு. தேவ ரணையர் புலவருந் தேவர்
தமரணைய ரோரு ருறைவார் தமருள்ளும்
பெற்றன்னர் பேணி வழிபடுவார் கற்றன்னர்
கற்றரைக் காத லவர்.

இ - ள்: தேவர் அணையர் புலவரும் - தேவரே போல்வர் அறிவுடையார்,—தேவர் தமர் அணையர் ஓர் ஊர் உறைவார் - தேவர் தமரே யணையர் அவருறையும் ஊரின் கண் வாழ்வார்,—தமர் உள்ளும் பெற்று அன்னர் பேணி வழிபடுவார் - அத் தமருள்ளைத்துத் தேவரால் அருள்பெற்ற ரொப்பர் அச் சொல்லியவரைப் பேணியொழுதுவார்,—கற்று அன்னர் கற்றரைக் காதலவர் - கற்றரோடொப்பர் கற்றரைக் காதலித் தொழுதுவார். எ - று.

பெற்றாலன்னர் என்பது பெற்றன்னர் என்றும், கற்றாலன்னர் என்பது கற்றன்னர் என்றும் தொகுத்தல்விகாரமாய் வந்தன. ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமாய் உவமானோவமேயங்கள் வருதலின், இச் செய்யுள் மாலைபுலமை என்னும் அணியின்பாற்படுமாம்.

எசு. தூர்த்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே மருத்துவன்
சொல்லென்ற போழ்தே பிணியுரைக்கு நல்லார்
விடுகென்ற போழ்தே விடுக வதற்குரியான்
ருவெனிற் ருயம் வகுத்து.

இ - ள்: தூர்த்து ஒழியும் பொய் பிறந்த போழ்து - ஒருவனோடு
கொண்ட நட்புத் தூர்த்துவிடும் பொய் பிறந்தபொழுதில், - மருத்துவன்
சொல் என்ற போழ்து பிணி உரைக்கும் - பிணிக்கு மருத்துசெய்வோன்
சொல்லுக என்றபொழுதில் ஒருவன் ருணுற்ற பிணியைச் சொல்லும், -
நல்லார் விடுக என்ற போழ்து விடுக - அறிவுடைய நல்லார் இப் பெற்றியாய
தீவினைகளை விடுகவென்றபொழுதில் அவைகளை விட்டொழிக, - அதற்கு
உரியான் தா எனில் தாயம் வகுத்து (விடுக) - ஒரு பொருட்குரியவன்
தாவென்றால் அவனுரிமையைக் கூறிட்டு விடுக. எ - று.

எ, அசைகள். விடுக என்பது பின்னதற்கும் வருவிக்கப்பட்டது.

எஎ. நாக்கி னறிப வினியதை மூக்கினுள்
மோந்தறிப வெல்லா மலர்களு நோக்குள்ளுங்
கண்ணினுற் காண்ப வணியவற்றைத் தொக்கிருந்
தெண்ணினு எண்ணப் படும்.

இ - ள். நாக்கின் அறிப இனியதை - நாவினு லறிவர் இனிய பொரு
ள்களை, - மூக்கினுள் மோந்து அறிப எல்லா மலர்களும் - மூக்கினுள் மோந்
தறிவர் எல்லாப் பூவினையும், - நோக்கு உள்ளும் கண்ணால் காண்ப அணியவ
ற்றை - நோக்குண்டென்று கண்ணினுற் காண்பர் அணிய பொருள்களை, -
தொக்கு இருந்து எண்ணினால் எண்ணப்படும் - செய்த செயலைப் பலருங்
கூடியிருந்து அறிவானே ஆராயத் தரும். எ - று.

எஅ. சாவாத வில்லைப் பிறந்த வுயிரெல்லாந்
தாவாத வில்லை வலிகளு - மூவா
திளமை யிசைந்தாரு மில்லை வளமையிற்
கேடின்றிச் சென்றாரு மில்.

இ - ள்: பிறந்த உயிர் எல்லாம் சாவாத இல்லை - பிறந்த உயிரெல்லா
வற்றுள்ளும் சாவாத வுயிர்கள் யாவுமில்லை, - வலிகளும் தாவாத இல்லை -
வலிகளுள்ளும் கெடாத வலிகளில்லை, - மூவாது இளமை இசைந்தாரும்
இல்லை - மூத்துக் கழியாது இளமையைப் பெற்றாரும் இல்லை, - வளமை
யில் கேடு இன்றி சென்றாரும் இல்லை - செல்வத்தாற் கேடின்றிச் சென்
றாருமில்லை. எ - று.

இவ்வாறு அழிவுபாட்டபாவவேதுக்களைக் கூறுதலின், ஒருநெறியில்
உனத்தைச் சேர்க்க என்பது கொள்க.

எசு. சொல்லா னறிப வொருவனை மெல்லென்ற
நீரா னறிப மடுவினை யார்கண்ணு
மொப்புரவி னுறறிப சான்றாண்மை மெய்க்கண்
மகிழா னறிப நறா.

இ - ள்: ஒருவனைச் சொல்லான் அறிப - ஒருவன் தன்மையை யுத்திமையையும் அவன் சொல்லானறிவர்,—மெல் என்ற நீரான் மடுவினை அறிப - மெல்லென்ற நொய்தாய நீரான் மடுவினது நன்மையை யறிவர்,—பார் கண்ணும் ஒப்புரவினன் சான்றாண்மை அறிப - யாவரிடத்தும் செய்யும் ஒப்புரவினான் ஒருவனது சான்றாண்மையை அறிவர்,—மெய்க் கண் மகிழான் அறிப நறா - உடம்பின்கணுள்ள களிப்பானே அறிவர் கள்ளுண்டமையை. எ - று.

ஒப்புரவு - உலக நடையினை யறிந்து செய்தல். சான்றாண்மை - பல குணங்களானும் நிறைந்து அவற்றை யாடற்றன்மை.

அ0. நாவன்றோ நட்பறுக்குந் தேற்றமில் பேதை
விடுமன்றோ வீங்கப் பிணிப்பி னவாஅப்
படுமன்றோ பன்னூல் வலையிற் கெடுமன்றோ
மாறு னிருக்குந் துணிபு.

இ - ள்: நா அன்றோ நட்பு அறுக்கும் - நா நட்புக் கெடுக்குமன்றோ; (ஆதலால் அதனைப் பாதுகாக்க.),—தேற்றம் இல் பேதை விடும் அன்றோ வீங்கப் பிணிப்பின் - தெளிவில்லாத பேதை இறுகவே துன்பஞ் செய்து பிணிப்பின் தன் கைப்பொருளை விடுமன்றோ,—அவா படும் அன்றோ பல் தூல் வலையின் - தன் ஆசை அகப்பட்டிக் கெடுமன்றோ பல தூல் களையுங் கற்று வல்ல வலையின்கண்ணே,—கெடும் அன்றோ மாறுள் இருக்கும் துணிபு - ஒருவன் தன்னைக் கெடுக்குமன்றோ எல்லாரோடும் பகை கொள்ளும் பகைமையின்கண் தன்னை நிறுத்துந் துணிபு. எ - று.

அக. கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க விடுப்பி
னுயிரிடை யீட்டை விடுக்க வெடுப்பிற்
கிளையுட் கழிந்தா ரெடுக்க கெடுப்பின்
வெகுளி கெடுத்து விடும்.

இ - ள்: கொடுப்பின் அசனம் கொடுக்க-ஒருவற்குக் கொடுப்பானாயின் தன் உணவினைக் கொடுக்க,—விடுப்பின் உயிர் இடையீட்டை விடுக்க - ஒன்றனை நீக்குவானாயின், ஒன்றன் உயிர்க்கு இடையூறு வந்தனவற்றை நீக்குக,—எடுப்பின் கிளையுள் கழிந்தார் எடுக்க - சிலரை எடுப்பாளுயின், தன் கிளைகளுள் தாழ்ந்தாரை எடுக்க,—கெடுப்பின் வெகுளி கெடுத்துவிடும் - ஒன்றனைக் கெடுப்பானாயின், தன் மனத்துள்ள வெகுளியைக் கெடுத்துவிடும். எ - று.

கொடுக்க விடுக்க என்பனவும், எடுக்க கெடுத்துவிடும் என்பனவும் ஒன்றற்கொன்று முரணாய் நின்றன. விடும் - விடுக.

அஉ. நலனு மிளமையு நல்குரவின் கீழ்ச்சாம்
 குலனுங் குடிமையுங் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்
 வளமில் குளத்தின்கீழ் நெற்சாம் பரமல்லாப்
 பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

இ - ன்: நலனும் இளமையும் நல்குரவின் கீழ் சாம் - வடிவழகும் இளமையும் வறுமை வந்தவிடத்திற் கெடும்,—குலனும் குடிமையும் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம் - குலனும் குடிப்பிறப்பும் கல்லாமை உளதாயின், அவ்விடத்துக் கெடும்,—வளமில் குளத்தின் கீழ் நெல் சாம் - நீர்வளமில்லாத குளத்தின் கீழ் விளையும் நெல் கெடும்,—பரம் அல்லாப் பண்டத்தின் கீழ் பகடு சாம் - மிக்க பண்டத்தின் கீழ் பகடு கெடும். எ - று.

குலம் ஈண்டு வருணம். பசிவந்திடக் கெடுதலின், நலனு மிளமையு நல்குரவின் கீழ்ச்சாம் என்றார். “கல்லா வொருவன் குலநலம் பேசுதல், நெல்லினுட் பிறந்த பதரா கும்மே” என்பதனானும், குலனும் குடிமையும் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம் என்பதுணர்க. சாதல் - கெடுதல்.

அங. நல்லார்க்குத் தம்முரென் னூரில்லை நன்னெறிச்
 செல்வார்க்குத் தம்முரென் னூரில்லை—பல்லாக்
 கடைகட்குத் தம்முரென் னூரில்லை தங்கைத்
 னுடையார்க்கு மெவ்வூரு மூர்.

இ - ன்: நல்லார்க்கும் தம் ஊர் என்று ஊர் இல்லை - கல்வியான் நல்லார்க்கும் தம்முரென்று ஊரில்லை; எல்லாவூரும் பயன்படும்,—நன்னெறிச் செல்வார்க்கும் தம் ஊர் என்று ஊர் இல்லை - நன்னெறிச் செல்லும் அருந்தவார்க்கும் தம்முரென்று ஊரில்லை; எவ்வூரின் கண்ணும் பற்றுடையார் அல்லர்,—அல்லாக் கடைகட்கும் தம் ஊர் என்று ஊர் இல்லை - கடைபாயினார்க்கும் தம்முரென்று ஊரில்லை; பயன்படா,—தம் கைத்து உடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊர் - தங் கைப்பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊராய்ப் பயன்படும். எ - று.

“கற்றோர்க்குச் சென்ற விடமெல்லாம் கிறப்பு” என்றும், “விசிராது ஸவ-கு-து வ-கு-ஜெ-தெ” என்றும் நீதிதூல்கள் ஒதுதலானும், நல்லார்க்கும் தம் முரென் னூரில்லை” என்பதுணர்க. கிறப்புத் தோன்ற நல்லாரையும், நன்னெறிச் செல்வாரையும் முன்வைத்தார்.

அச. கல்லா வொருவார்க்குத் தம்வாயிற் சொற்கூற்ற
 மெல்லிலை வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்ற
 மல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றங் கூற்றமே
 இல்லத்துத் தீங்கொழுகு வான்.

இ - ன்: கல்லா ஒருவார்க்குத் தம் வாயின் சொல் கூற்றம் - கற்றறியா ஒருவார்க்குத் தம் வாயிற் சொல் கூற்றமாம்,—மெல் இலை வாழைக்கு தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் - மெல்லிலை வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காயே கூற்ற

மாம்,—அல்லவை செய்வார்க்கு அறம் கூற்றம் - மற்றைத் தீவினைகளைச் செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே கூற்றமாம்,—கூற்றமே இல்லத்து தீங்கு ஒழுதுவான் - ஒருவன் மனையின்கண் இருந்து தீதாக ஒழுதுவான் அவற்குக் கூற்றமாம். எ - று.

“அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும், பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே” என்றார் இளங்கோவழிகளும். (சிலப்—வழக்குரைகாதை.) ‘இவ்விருந்து தீங்கொழுதுவான்’ எனவும் பாடம். வாயென வேண்டாது கூறினார், சம்பந்தமின்மை, விரோதமான பொருட்பெறல், கூறியதுகூறல், மயங்கவைத்தல் முதலிய வழக்கணிகளைந்து, இடம், காலம், உலகவழக்கு, நியாயம், ஆகமம் முதலியன விரோதமுறும்படி வேண்டியவாறுரைத்தலின். சொற்கூற்றமாதல் - இயல்பாகவுள்ள புகழ்க்கெடுத்தற்கேதுவாதல்.

அரு. நீரான்வீ நெய்தம் விளைநில நீர்வழங்கும்
பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினங் கொண்டாளு
நாட்டான்வீ நெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவ
ஒடலாற் பாடு பெறும்.

இ - ன்: நீரான்வீறு எய்தும் விளைநிலம் - நீரினார் சிறப்புப் பெறும் விளைநிலம்,—நீர் வழங்கும் பண்டத்தான் பாடு எய்தும் பட்டினம் - கடலான் வரும் பண்டத்தானே பெருமை பெறும் பட்டினங்கள்,—கொண்டு ஆளும் நாட்டான்வீறு எய்துவர் மன்னர் - தாங்கள் கொண்டு ஆளப்படுகின்ற நாட்டினார் சிறப்புப்பெறுவர் அரசர்,—கூத்து ஒருவன் ஆடலால் பாடு பெறும் - நாடகங்கள் வல்லான் ஒருவன் ஆடிதலாற் பெருமை பெறும். எ - று.

பாடலாற் பாடு பெறும் என்று பாடமோதுவாருமுளர். நீர் வழங்கும் பண்டம் - பவளம், முத்து, சங்கு, ஒக்கோலை, உப்பு என்பன. நாடு - அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்ந்து, பகைசேராது, பல்குழுவும் உட்பகையும் நோயுமின்றி, அரண்செறித்திருக்கும் நிலப்பரப்பு.

அசு. ஒன்று ஊக்கல் பெண்டிர் தொழினல மென்று
நன்று ஊக்க லந்தண ருள்ளம் பிறனாளு
நாடுக்கன் மன்னர் தொழினலங் கேடுக்கல்
கேளி ரொரீஇ விடல்.

இ - ன்: ஒன்று ஊக்கல் பெண்டிர் தொழில் நலம் - ஒருமைப்பட்ட மனத்தால் தங்கொழுநர் வழியே முயன்று ஒழுதுதல் பெண்டர்க்குத் தொழில் நலமாவது,—என்றும் நன்று ஊக்கல் அந்தணர் உள்ளம் - எஞ்ஞான்றும் அறத்தினையே முயன்று ஒழுதுதல் மறையவர்க்குக் கருத்தாவது,—பிறன் ஆளும் நாடு ஊக்கல் மன்னர் தொழில் நலம் - பிறனோ அரசன் ஆளும் நாட்டினைக் கொள்ள முயல்தல் மன்னரது தொழின் நலமாவது,—கேடு ஊக்கல் கேளிர் ஓரீஇ விடல் - தமக்குக் கேட்டினை முயன்று ஒழுதுதலான் தம் கேளிரை நீக்குதல். எ - று.

குறிப்பின்வழி யொழுகவேண்டுதலின், ஒன்று என்றார். நன்று வேத விதி யொழுகல். உட்பகையாய் விளைதலின், ஓர்இ விடல் என்றார்.

அ.எ. கள்ளாமை வேண்டுங் கடிய வருதலாற்
நள்ளாமை வேண்டுந் தகுதி யுடையன
நள்ளாமை வேண்டுஞ் சிறியரோ டியார்மாட்டுங்
கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

இ - ன் கள்ளாமை வேண்டும் - களவு காணாமை வேண்டும்,—கடிய வருதலால் தள்ளாமை வேண்டும் தகுதியுடையன - அஞ்சத்தகுந் துன்பத் தோடு வருதலால் தனக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கத்தை நீங்காமை வேண்டும்,—நள்ளாமை வேண்டும் சிறியரோடு - சிறியாரோடு நட்புக்கொள்ளாமை வேண்டும்,—யார் மாட்டும் கொள்ளாமை வேண்டும் பகை - யாவர் மாட்டும் பகைகொள்ளாமை வேண்டும். எ - று.

தள்ளாமை - நீங்காமை, தவறுமை. “மற்றது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து” (திருக்குறள். ௫௧௬.) என்புழியும் தள்ளுதல் இப் பொருட்டாதலறிக.

அ.அ. பெருக்குக நட்டாரை நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக வொட்டாரைக் கால மறிந்தாங்
கருக்குக யார்மாட்டு முண்டி சுருக்குக
செல்லா விடத்துச் சினம்.

இ - ன்: நட்டாரை நன்றின்பால் உய்த்து பெருக்குக - நட்டாரை நன்மையின்கட் செலுத்திப் பெருக்குவிக்க,— ஒட்டாரை காலம் அறிந்து தருக்குக - பகைவரைக் காலமறிந்து வலிசெய்க,—யார் மாட்டும் உண்டி சுருக்குக - யாவர் மனையகத்தும் உண்டலைத் தவிர்க,—செல்லா இடத்து சினம் சுருக்குக-தனக்குச் செல்லா இடத்தில் சினத்தைச் சுருக்குக. எ - று.

‘மாற்றாரை’ எனவும் பிரதிபேதம். “செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங் காப்பா னல்லிடத்துக்—காக்கினென் காவாக்கா வென்” என்பது அற நோக்கியாயினும், ஈண்டு வென்றிநோக்கி, சுருக்குக என்றார்.

அ.க. மடிமை கெடுவார்க ணிற்குங் கொடுமைதான்
பேணமை செய்வார்க ணிற்குமாம் பேணி
னாணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் நட்டமைந்த
னாணின் வரைநிற்குங் களிறு.

இ - ன்: கெடுவார்கண் மடிமை நிற்கும் - கெடக்கடவார்மாட்டு முயற்சியின்மை நிற்கும்,—பேணமை செய்வார்கண் கொடுமை தான் நிற்குமாம் - பிறர் விரும்பாதன செய்வார்மாட்டுக் கொடுமை நிற்கும்,—பேணிநாணின் வரை நிற்பர் நல் பெண்டிர் - விரும்பப்பட்ட நாண் எல்லையின்கண்

நிற்பார் நற்பெண்டர்,—நட்டு அமைந்த தூணின் வரை நிற்கும் களிறு - நட்டு அமைவுடைத்தாய தூணின்கண் நிற்பது களிறுவது. எ - று.

கூ0. மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையொடு
வென்றி யறிப வரசர்க ளென்றும்
வணங்க லணிகலஞ் சான்றோர்க்கலி தன்றி
யணங்கல் வணங்கின்று பெண்.

இ - ள்: மறை அறிப அம் தண் புலவர் - மறைதூலை அறிவர் அந்தண ராகிய புலவர்,—முறையொடு வென்றி அறிப அரசர்கள் - நடுவு செய்கை யொடு பகைவரை வெல்கையை அறிவர் அரசர்,—என்றும் வணங்கல் சான் றோர்க்கு அணிகலம் - எஞ்ஞான்றும் எல்லார்க்கும் பணிந்தொழுதுதல் சான் றோர்க்கு அணிகலமாவது,—அஃது அன்றி அணங்கல் வணங்கின்று பெண் - அப் பெற்றியின்றித் தெய்வத்தைச் சார்ந்து ஒழுதுதலின்றியே கொழுந னையே தொழுவது பெண்ணாவது. எ - று.

‘வணங்குவ’ எனவும் பாடம்.

கூக. பட்டாங்கே பட்டொழுகும் பண்புடையாள் காப்பினும்
பெட்டாங் கொழுகும் பிணையிலி—முட்டினுஞ்
சென்றாங்கே சென்றொழுகுங் காமம் கரப்பினுங்
கொன்றான்மே னிற்குங் கொலை.

இ - ள்: பட்டாங்கே பட்டு ஒழுகும் பண்பு உடையாள் - பெண் டிர்க்குச் சொல்லிய கற்புடைமை நெறியின்கண்ணே யுள்ளாய் ஒழுகும் குண முடையாள்,—காப்பினும் பெட்டாங்கு ஒழுகும் பிணையிலி - எல்லாக் காங் ளும் உளவாயினும் தான் நினைந்தபடியே ஒழுகும் நல்லாரான் விரும்பப் படாதாள்,—முட்டினும் சென்று ஆங்கே சென்று ஒழுகும் காமம் - இடை யூறுபட்டு முடியாதாயினும் சென்றவிடத்தே சென்று ஒழுகும் காமமானது,— கரப்பினும் கொன்றான் மேல் நிற்கும் கொலை - மறைக்கினும் கொன்றான் மேலே வெளிப்படும் கொலையானது. எ - று.

‘பிணையிலி’ எனவும் பாடம். பிணி - பிணிப்பு.

கூஉ. வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பான்மொழிபா
ரின்கண் பெருகி னினப்பெருகுஞ் சீர்சான்ற
மென்கண் பெருகி னறப்பெருகும் வன்கட்
கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

இ - ள்: வன் கண் பெருகின் வலி பெருகும் - ஒருவர்து அஞ்சாமை பெருகின் வலி பெருகும்,—பால் மொழியார் இன்கண் பெருகின் இனம் பெருகும் பால்போன்ற மொழியினையுடைய மனைவியர் கண்ணோட்டம் பெரு கிற் சுற்றம் பெருகும்,—சீர் சான்ற மென்கண் பெருகின் அறம் பெருகும் - புகழ்மைந்த அருள் பெருகின் அறவினை பெருகும்,—வன் கண் கயம் பெரு

கின் பாவம் பெரிது - வண்கண்மையுடைய கீழ்மைக் குணம் பெரிசிற் பாவம் பெரிது. எ - று.

‘பாவம் பெரிது’ என்றார் மற்றையவற்றைப்போலாதவின்றி, இப் பானே பெரிதாயிருத்த னேக்கி.

கூட. இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றங்
கிளைஞரில் போழ்திற் சினங்குற்றங் குற்றந்
தமரல்லார் கையகத் தூண்.

இ - ள்: இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம் - இளமைக் காலத் துக் கல்லாது ஒழிநல் குற்றமாம்,—வளம் இலா போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம் - வருவாயில்லாத காலத்து வண்மை குற்றமாம்,—கிளைஞர் இல் போழ்தில் சினம் குற்றம் - தனக்குச் சுற்றத்தாரில்லாத காலத்துப் பிற ரொடு வெஞ்ஞாதல் குற்றமாம்,—குற்றம் தமர் அல்லர் கை அகத்து ஊண் - தமரல்லாதார் கையகத்து உணவை உண்டலும் குற்றமாம். எ - று.

கூச. எல்லா விடத்துங் கொலேதிது மக்களைக்
கல்லா வளர விடறிது—நல்லார்
நலந்தீது நாணற்று நிற்பிற் குலந்தீது
கொள்கை யழிந்தக் கடை.

இ - ள்: கொலை எல்லா இடத்தும் தீது - கொல்லுகை எல்லா விடத்துந் தீதாம்,—மக்களைக் கல்லா வளரவிடல் தீது - புதல்வரைக் கல்லாது வளரவிடுதல் தீதாம்,—நல்லார் நலம் தீது நாண் அற்று நிற்பில் - மகளிருடைய வடிவழகு தீதாம் நாண் இல்லாராய் நிற்பின்,— குலம் தீது கொள்கை அழிந்தக் கடை - தாம் பிறந்த குலம் தீதாம் குலத்துக் குத் தக்க ஒழுக்க மழிந்தவிடத்து. எ - று.

‘அழிந்த விடை’ எனவும் பாடம்.

கூரு. ஆசார மென்பது கல்வி யறஞ்சேர்ந்த
போக முடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணுங்
கண்ணோட்ட மின்மை முறைமை தெரிந்தாள்வா
னுண்ணாட்ட மின்பையு மில்.

இ - ள்: கல்வி ஆசாரம் என்பது - ஒருவற்குக் கல்வியின் பயனாவது ஆசாரமென்று சொல்லப்படுவது,—பொருள் ஆட்சி அறம் சேர்ந்த போகம் உடைமை - பொருளாட்சியின் பயனாவது அறத்தைச் செய்து இன் பத்தை நுகர்தல்,—யார் கண்ணும் கண் ஓட்டம் இன்மை முறைமை - எவர் மாட்டுங் கண்ணோடாமை நடுவு செய்தன் முறைமையாவது,—தேரித்து ஆள் வான் உள் நாட்டம் இன்மையும் இல் - ஆராய்ந்து அரசினை ஆர்வான் மனத் தால் ஆராயாது ஒன்றினையும் செய்தல் இல்லை. எ - று.

கூக. கள்ளி னிடும்பை களியறியு நீரிடும்பை
புள்ளினு ளோங்க லறியு நிரப்பிடும்பை
பல்பெண்டி ராள் னறியுங் கரப்பிடும்பை
கள்ள னறிந்து விடும்.

இ - ள்: கள்ளின் இடும்பை களி அறியும் - கள் பெருமையான் வரும் இடும்பையைக் கள்ளுண்டு களிப்பவன் அறியும், — நீர் இடும்பை புள்ளினுள் ஒக்கல் அறியும் - நீர் பெருமையான் வரும் இடும்பையைப் புள்ளினுள் வைத்துச் சாதகப்புள் அறியும், — நிரப்பு இடும்பை பல் பெண்டிராள் அறியும் - பொருளைத் தேடும் இடும்பையைப் பல பெண்டிராள் அறியும், — கரப்பு இடும்பை கள்வன் அறிந்துவிடும் - காத்த லருமையின்கண் வரும் இடும்பையைக் கள்வன் அறியும். எ - று.

கூஎ. வடுச்சொன் னபயில்லார் வாய்த்தோன்றுங் கற்றார்வாய்ச்
சாயினுந் தோன்றாக் கரப்புச்சொற் றீய
பரப்புச்சொற் சான்றார்வாய்த் தோன்றா கரப்புச்சொற்
கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும்.

இ - ள்: வடுச் சொன் டயம் இல்லார் வாய்த் தோன்றும் - பிறர்க்குப் பழியாயின கூறுதல் ஈரமில்லாதார் வாயில் தோன்றும், — கற்றார் வாய்ச் சாயினும் தோன்றா கரப்புச் சொல் - கற்றார் வாயின்கண் சாவினும் உளவாகா வஞ்சனைச் சொல், — ஈய பரப்புச் சொல் சான்றார் வாய்த் தோன்றா - தீயவற்றைப் பரப்புஞ் சொல் அமைந்தார் வாயின்கண் தோன்றா, — கரப்புச் சொல் கீழ்கள்வாய்த் தோன்றிவிடும் - இரந்தார்க்கு இல்ல என்னும் கரப்புச் சொல் கீழ்க்கள் வாயின்கண் தோன்றும். எ - று.

கூஅ. வாலிழையார் முன்னர் வனப்பில்லார் பாடிலர்
சாலு மவைபடிற் கல்லாதான் பாடிலன்
கற்றா னொருவனும் பாடிலனே கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப் படின.

இ - ள்: வால் இழையார் முன்னர் வனப்பு இல்லார் பாடு இலர் - வாலிய அணியை உடைய மகளிர் முன்னர் அழகில்லாதார் பெருமை இலர், — சாலு மவை படிற் கல்லாதான் பாடு இலன் - நீரம்பிய அறிவினை உடைய அவையிற் புக்கார் கல்லாதான் பெருமை இலன், — கற்றான் ஒருவனும் பாடு இலனே கல்லாதார் பேதையார் முன்னர்ப் படின - கற்றவனும் பெருமையிலன் கல்லாதார் முன்னரும், பேதையார் முன்னரும். எ - று.

கற்றாநொருவனும் கல்லாதார் முன்னர்ப்படிற் பாடிலனே எனவும், கற்றாநொருவனும் பேதையார் முன்னர்ப்படிற் பாடிலனே எனவும் பிரித்து முன்னவற்றோடு நான்தாக்குக.

கூக. மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண்—மாசொட்டும்
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசடைமை காட்டி விடும்.

இ - ள்: மாசு படினும் மணி தன் சீர் குன்றாதாம் - நன் மணி மாசு பட்டதாயினும் தன் விழுப்பம் குன்றாதாம்,—பூசிக் கொளினும் இரும்பின் கண் மாசு ஒட்டும் - கழுலிக் கொள்ளினும் இரும்பின்கண் மாசு அடையும்,—பாசத்துள் இட்டு விளக்கினும் கீழ் தன்னை மாசு உடைமை காட்டி விடும் - தனா முதலாயினவற்றுள் இட்டு ஒழுப்பினும் அறிவு கொளுத்தி அவன் அறிவை விளக்கினும் கீழாயினான் தன் செய்கைகளான் கீழ்மையைக் காட்டிவிடும். எ - று.

கீழ் தன்னைப் பாசத்துளிடினும் மாசடைமை காட்டிவிடும் எனவும், கீழ் தன்னை விளக்கினும் மாசடைமை காட்டிவிடும் எனவும் பிரித்து முன்ன வற்றோடு நான்காக்குக.

க00. எண்ணொக்குஞ் சான்றோர் மரீஇயாரிற் தீராமை
புண்ணொக்கும் போற்று ருடனுறைவு—பண்ணிய
யாழொக்கு நட்பார் கழறுஞ்சொல் பாழொக்கும்
பண்புடையா ளில்லா மனை.

இ - ள்: சான்றோர் மரீஇயாரின் தீராமை எண் ஒக்கும் - சான்றோ ராக மருவியமைந்தாரை நீங்காமை அறிவினை ஒக்கும்,—புண் ஒக்கும் போற் றார் உடன் உறைவு - புண்ணினை ஒக்கும் பகைவருடன் உறைந்து ஒழுக்குதல்,— பண்ணிய யாழ் ஒக்கும் நண்பராயினார் கழறும் சொல் - பண்ணிய யாழ் ஒசை யை ஒக்கும் நட்பார் கழறுஞ் சொல்,—பண்பு உடையான் இல்லா மனை பாழ் ஒக்கும் - குணமுடைய மனையாளை இல்லாத மனை பாழினை ஒக்கும். எ - று.

க0க. ஏரி சிறிதாயி னீரூரு மில்லத்து
வாரி சிறிதாயிற் பெண்ணூரு மேலைத்
தவஞ்சிறி தாயின் வினையூரு முரு
முான்சிறி தாயிற் பகை.

இ - ள்: ஏரி சிறிது ஆயின் நீர் ஊரும் - குளம் சிறிதாயின் நீர் மேற் கொள்ளும்,—இல்லத்து வாரி சிறிது ஆயின் பெண் ஊரும் - மனையின் புதும் வருவாய் சிறிதாயின் மனையான் கொழுநனை மதியாது மேற்கொள்ளும்,— மேலைத் தவம் சிறிது ஆயின் வினை ஊரும் - முன்னாட் செய்த தவம் சிறிதா யின் சீவினை வந்து மேற்கொள்ளும்,—உான் சிறிது ஆயின் பகை ஊரும் - ஒருவன் வலி சிறிதாயின் பகை வந்து அடரும். எ - று.

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

சில பிரதிகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்ட செய்யுட்கள்.

க. அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டு மிசைதலுங் குற்றம்
சொல்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.

இ - ன்: பிறிது உயிரை அலைப்பான் ஆக்கலும் குற்றம் - தன்னின் வேறையினவாகிய பிராணிகளைக் கொல்லுதற்பொருட்டு வளர்த்தலும் குற்றமான காரியமாகும்,—ஊன் விலைப்பாலில் கொண்டு மிசைதலும் குற்றம் - மாமிசத்தை விலையினது உரிமையினால் வாங்கி உண்ணுதலும் குற்றமான காரியமாகும்,—சொல்பால அல்லாத சொல்லுதலும் குற்றம் - சொல்லு தற்குரிய தன்மையையுடையன அல்லாதனவாகிய சொற்களைச் சொல்லு தலுங் குற்றமான காரியமாகும்,—கொலைப்பாலும் குற்றமே ஆம் - ஒருயிரைக் கொல்லுதலாகிய தன்மையும் குற்றமான காரியமேயாகும். எ - று.

உ. வைததன லாகும் வசையே வணக்கமது
செய்ததன லாகுஞ் செழுங்கிளை செய்த
பொருளின லாகுமாம் போகம் நெகிழ்ந்த
அருளின லாகு மறம்.

இ - ன்: வசை வைததனால் ஆகும் - ஒருவனுக்கு நிந்தை பிறனை நிந்தித்ததனால் உண்டாகும்,—செழும்கிளை வணக்கமது செய்ததனால் ஆகும் - மிக்க உறவு தருந்தவர்க்கு வணக்கத்தைச் செய்தமையால் உண்டாகும்,—போகம் செய்த பொருளினால் ஆகும் - சுகம் தேடிய பொருளால் உண்டாகும்,—அறம் நெகிழ்ந்த அருளினால் ஆகும் - தருமமானது பிறவுயிர்களின் துன்பத்தைக் கண்டவிடத்து மனம் தளருதற்குக் காரணமாகிய கருணையினால் உண்டாகும். எ - று.

ங. ஒருவ னறிவானு மெல்லாம் யாதொன்றும்
ஒருவ னறியா தவனும் ஒருவன்
குணனடங்கக் குற்றமு ளானும் ஒருவன்
கணனடங்கக் கற்றனு மில்.

இ - ள்: எல்லாம் அறிவான் ஒருவனும் - எல்லாக் கலைகளையும் அறிந்திருப்பவனாகிய ஒருவனும்,—யாது ஒன்றும் - ஏதொரு கல்வியையும்,—அறியாதவன் ஒருவனும் - அறியாதவனாகிய ஒருவனும்,—குணன் அடங்க குற்றம் உளான் ஒருவனும் - நல்லியற்கை இல்லாதிருக்கக் குற்றமுள்ளவனாகிய ஒருவனும்,—கணன் அடங்க கற்றான் ஒருவனும் இல் - சந்தேக விபரீதமாகிய சிறுமையில்லாதிருக்கக் கற்றறிந்தவனாகிய ஒருவனும் இவ்வுலகத்தில் இல்லை. எ - று.

ச. மனைக்கு விளக்க மடவார் மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர் மனக்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கும்
ஒதிற் புகழ்சா உணர்வு.

இ - ள்: மனைக்கு விளக்கம் மடவார் - இல்லறத்துக்குத் தீபம் கற்புடைய பெண்டிர்,—மடவார் தமக்கு தகை சால் புதல்வர் - அக்கற்பையுடைய பெண்டிருக்குத் தீபம் நற்குணம் நிறைந்த புத்திரர்,—மனைக்கு இனிய காதல் புதல்வர்க்கு கல்வியே - தாய்தந்தையருடைய மனதுக்கு இனிமையான ஆசையுள்ள அப்புத்திரருக்குத் தீபம் தாம் கற்ற கல்வியே யாம்,—கல்விக்கும் ஒதின் புகழ் சால் உணர்வு - அக்கல்விக்கும் சொல்லுமிடத்துத் தீபம் புகழ் நிறைதற்குக் காரணமாகிய அறிவேயாம். எ - று.

அணி, மாலைத்தீவகம்.

ரு. இன்சொலா னாகுங் கிழமை இனிப்பிலா
வன்சொலா னாகும் வசைமனம் மென்சொலின்
நாவினா னாகு மருண்மனம் அம்மனத்தான்
வீவிலா வீடாய் விடும்.

இ - ள்: இன் சொலான் கிழமை ஆகும் - பிறரிடத்து ஒருவன் பேசும் இன்சொற்களால் அவர் தனக்கு உரியராகுதல் உண்டாகும்,—இனிப்பு இலா வன் சொலான் வசை மனம் ஆகும் - பிறருடைய செவிக்கு இனித்தவில்லாத கடுஞ் சொற்களால் குற்றமான எண்ணம் உண்டாகும்,—மென்சொலின் நாவினான் அருள் மனம் ஆகும் - மிருதுவாகிய சொற்களைப் பேசுகின்ற நாவினது அடக்கத்தினால் பிறவுயிர்களின்மேல்வையக்கும் கருணையுள்ள மனம் உண்டாகும்,—அம்மனத்தான் வீவு இலா வீடு ஆய் விடும் - அருளுடைய மனத்தினால் அழிவில்லாத முத்தியுலகம் உண்டாகிவிடும். எ - று.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்.		பக்கம்.
அஞ்சாமை யஞ்சுக	... 13	கற்றன்னர் கற்றாரைக்	... 24
அந்தணரி னல்ல	... 16	கற்றார்முற் றேன்றா	... 5
அலைப்பான் பிறிதுயிரை	... 41	கற்றான் நளரி	... 31
ஆசார மென்பது	... 38	கன்றாமை வேண்டுங்	... 7
இரும்பி னிரும்பிடை	... 16	குழித்தாழி நிற்பது	... 14
இரைசுடு மின்புறா	... 22	கைத்தில்லார் நல்லவர்	... 29
இளமைப் பருவத்து	... 38	கைத்துடையான் காமுற்ற...	28
இனிதுண்பா நென்பா	... 26	கொடுப்பி னசனங்	... 33
இன்சொலா னாகும்	... 42	கோளோக்கி வாழும்	... 13
இன்னாமை வேண்டி	... 8	சாவாத வில்லைப்	... 32
ஈத்துண்பா நென்பா	... 26	சிறந்தார்க் கரிய	... 22
ஊர்ந்தான் வகைய	... 30	சொல்லா னறிப	... 33
ஊழியும் யாண்டெண்ணி	... 30	திரியழற் காணிற்	... 27
ஊனுண் டுழுவை	... 28	திருவிற் றிறலுடைய	... 14
எண்ணோக்குஞ் சான்றோர்	... 40	திருவுந் திணைவகையா	... 18
எருதுடையான் வேளாள	... 23	திருவொக்குந் தீதி	... 4
எல்லா விடத்துங்	... 38	தூர்ந்தொழியும் பொய்பிறந்த	32
எள்ளற்க வென்று	... 2	தேவ ரீனையர்	... 31
எள்ளற் பொருள	... 23	நகையினிது நட்டார்	... 17
என்று முளவாகு	... 25	நகைநல நட்டார்க்	... 12
ஏதிலா ரென்பா	... 20	நலனு மிளமையு	... 34
ஏரி சிறிதாயி	... 40	நல்லார்க்குந் தம்மூரென்	... 34
ஒருவ னறிவானு	... 41	நன்றிசா நன்றறியா	... 20
ஒன்றுக்கல் பெண்டிர்	... 35	நாக்கி னறிப	... 32
கடற்குட்டம் போழ்வர்	... 9	நாவன்றோ நட்பறுக்குந்	... 33
கண்டதே செய்பவாங்	... 18	நாற்ற முரைக்கு	... 21
கண்ணிற் சிறந்த	... 24	நிலத்துக் கணியென்ப	... 3
கண்ணுள்ளுந் காண்புழிக்	... 27	நீரான்வீ ரெய்தும்	... 25
கந்திற் பிணிப்பர்	... 6	நெய்வி திர்ப்ப நந்து	... 26
காப்பவர்க்குச் செல்சார்	... 18	படியை மடியகத்	... 2
கல்லா வொருவர்க்குந்	... 34	பட்டாங்கே பட்டொழுகும்...	37
கல்லிற் பிறக்குங்	... 4	பதிநன்று பல்லா	... 30
கள்வமென் பார்க்குந்	... 5	பல்லின னோய்செய்யும்	... 7
கள்ளாமை வேண்டுங்	... 36	பழியின்மை மக்களாற்	... 27
கள்ளி வயிற்றி	... 4	பறைநன்று பண்ணமையா	... 7
கள்ளி னிடும்பை	... 39	பறைபட வாழா	... 3
கற்பக் கழிமட	... 14	பிணியன்னர் பின்னோக்காப்	15

பக்கம்.		பக்கம்.	
பிறக்குங்காற் பேரெனவும் ...	19	மழையின்றி மாநிலத்தார்க் ...	21
பின்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ்	28	மறக்களி மன்னர்முற்	19
புகழ்செய்யும் பொய்யா ...	11	மறையறிப வந்தண்	39
புகைவித்தாற் பொங்கழ	15	மனைக்காக்க மாண்ட	9
பூவினா னந்தும்	21	மனைக்குப்பாழ் வாணுத	10
பெருக்குக நட்டாரை	36	மாசு படினு	40
பெற்றா னதிர்ப்பிற்	10	மாண்டவர் மாண்ட	25
பொய்த்த லிவாவாய	9	மையாற் றளிர்க்கு	17
பொறிகெடு நாணற்ற	20	மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை	11
போரின்றி வாடும்	19	யாறு எடங்குங்	23
மகனுரைக்குந் தந்தை	29	யாளை யுடையார்	24
மடிமை கெடுவார்க	36	வடுச்சொன் னயமில்லார்	39
மண்ணி யறிப	3	வளப்பாத்தி யுள்வளரும்	8
மதிமன்னு மாயவன்	1	வன்கண் பெருகின்	37
மனைக்கு விளக்க	42	வாலிழையார் முன்னர்	37
மலைப்பினும் வாரணந்	12	வைததனு லாகும்	41

பிரயோக விளக்கம்.

நான்மணிக்கடிகையிலிருந்து மற்றையாசிரியர்கள் மேற்கொண்டு கூறியவை இங்கே காட்டப்படுகின்றன. இங்கே () என்னும் நகக்குறியுளிட்ட குறிப்பு இப்புத்தத்தின் பக்கத்தையும் இத்தாற் செய்யுளையும் குறிக்குமெனவும் [] என்னும் பரக்குறியுளிட்ட குறிப்பு இத்தூலை மேற்கொண்டதூலின் பகுதியைக் குறிக்குமெனவும் கொள்க. கிடைத்த சிலவே இங்கே காட்டப்பட்டன. ஒழிந்தன விரிவஞ்சி விடப்பட்டன.

1. “அல்லவை செய்தார்க் கறங் கூற்றம்.” (பக். 34. செய். 84.) [நன். மயி. உரை. சூத். 297.] குவ்வுருப பகைப் பொருளில் வந்ததற்கு எடுத்துக் காட்டு.

2. “மேற்படி” [திருக்குறள் 71.] அன்பில்லாத வயிரை அறங் கெடுக்குமென தானே கெடுதலை அவ்வறத்தின் மேலேற்றியதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

3. “மேற்படி” [சிலப்பதிகாரம் வழி. காதை. இறுதிவெண்பாக்களின் முதல்வெண்பா]

4. “மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மை” (பக். 10. செய். 22.) நன்னூல் மயிலேராதருரை சூத். 297.] இதற் கிதுபடவுரைத்தல் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

5. “வெல்வது, வேண்டின் வெகுளி விடல்” (பக். 8. செய். 17.) [நன்னூல் மயிலேராதருரை சூத். 451.] வெகுளிடல்கொளயிர்க் குணம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

6. “கற்றாழுந் றேன்ற கழி விரக்கம்” (பக். 5. செய். 10.) [நன்னூல் சங். உரை. சூத். 302.] முன் வழாம் வேற்றுமை யுருப என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

7. “அலைப்பான்.....யாம்” (பக். 41. செய். 1.) [நன். சங். உரை சூத். 412.] யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளிலக்கணம் தமது மதம் மாறுபடக் கூறுவார் காட்டும் உதாரணம் என்பது தெளிவிக்க மேற்கொண்டது.

8. “மேற்படி செய்யுள்” [நன். சங். உரை சூத். 344.] பானீற்று வினையெச்சம் வினைமுதலைக் கொண்டதற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது.

9. “மேற்படி செய்யுள்” [நன். சங். உரை. சூத். 419.] சுற்றடியொழிந்த மூன்றடியுள் யாதானுமொன்றை யெடுத்து, யாதானுமோரிடத்துக் கூட்டிப் பொருளு மோசையும் வேறுபடாதும், சுற்றடியை எடுத்து யாதானுமோரிடத்துக் கூட்டி உச்சரித்து, ஒசை வேறுபட்டுப் பொருள் வேறுபடாதும் நிற்பது என்பது உணர்த்தற்குக் காட்டப்பட்டது.

10. “மனைக்கு.....ஹுணர்வு” (பக். 42. செய். 4.) [நேமிநாதம் உரை வெண். 67.] விளக்கமென்னுமது எங்கு மொட்டப்படுதலால் அனை மறிப்பாப்புப் பொருள்கோள் என்பது காட்ட எடுத்துக் காட்டியது.

11. “கொண்டானிற் றுன்னிய கேளிர் பிறிதில்லை” (பக். 24. செய். 55.) [தஞ்சை வாணன்கோவை சொங். நாவ உரை செய். 405.]

12. “படியை மடியகத் திட்டான்” (பக். 2. செய். 2.) [பரிபாடல் பரி. உரை. பாட். 4. அடி. 43.] மடி வயிறு என்னும் பொருளில் வருதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

13. “கடற் குட்டம்..... விடம்” (பக். 9. செய். 18.) [யாப். காரிகை. குண. உரை செய்யுளியல் செய். 4.] நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றிப் பலவிகற்பத்தான் முடிந்த இன்னிசைவெண்பாவுக்கு எடுத்துக் காட்டு.

14. “இன்னொமை.....விடல்” (பக். 8. செய். 17.) [மேற்படி செய்யுளுரை] அடிதோறும் தனிச்சொற் பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் முடிந்த இன்னிசைவெண்பாவுக்கு எடுத்துக் காட்டு.

15. “மேற்படி செய்யுள்” [சித. பாட் செய் 6] இச்செய்யுள் எதோ ஒருவகை வெண்பாவுக்கு உதாரணம். இதன் இரண்டாம் அடியின் பின் சில அடிகளும், அதனைப்பற்றிய உரையும் அச்சுப்புத்தகத்தில் காணப்படவில்லைப்போலும்! வித்துவான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் பதிப்பு. பக்கம் 20.

16. “மழையின்றிஇல்” (பக். 21. செய். 43.) [யாப். காரிகை. குண. உரை செய். 4. செய்யுளியல்] அடிதோறுமொரு உத்தொடை பெற்று வந்த இன்னிசைவெண்பாவுக்கு எடுத்துக் காட்டு.

17. “கந்திற் பிணிப்பர் களிறறைக் கதத்தவிர” (பக். 6. செய். 12.) [தொல்காப்பியம் செய். நச். உரை சூத். 92.] மேற்கதுவாய்மோனைக்கு எடுத்துக் காட்டு.

18. “படியை மடியகத் திட்டா னடியினுன்” (பக். 2. செய். 2.) [ஹே சூத். 93.] கீழ்க்கதுவாயெதுகைக்கு எடுத்துக் காட்டு.

19. “இன்சொற் குழியி னினிதெழுஉம் வன்சொல்” (பக். 8. செய். 16.) [ஹே சூத். 95.] ஒரு உ முரண் டொடைக்கு எடுத்துக் காட்டு.

20. “கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை” (பக். 24. செய். 55.) [தொல்காப்பியம் செய். 4.] “கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை யாவதுங் காட்டியதே”

21. “எல்லாம் பொருளிற் பிறந்து விடம்” (பக். 4 செய். 7) [திருக்குறள் பரி. உரை செய். 121.] பிறந்துவிடம் ஒரு சொல் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

வெண்பாவின் பரிசோதனைக் குறிப்பு.

யாப்பருங்கலக்காரிகை உரையாசிரியராகிய குணசாகரர் தமதுமையில்

“இன்னொமை வேண்டி னிரவொழிக—விச்சிலத்த
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக—தன்னொடு
செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க—வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.

இது அடிதோறும் தனிச்சொற் பெற்று” என்று உரைத்தலால், இச்செய்யுளையும் இதுபோல் இத்தூலில் வரும் அடிகளிலுள்ள எதுகைபெற்ற இறுதிச் சீர்களையும் தனிச்சொல்லென்று எழுத்தறிவார் துணிகல் கூறுமாயின் துணிக

